

WIADOMOŚCI HANDLU ZAGRANICZNEGO

rynki towarowe

11 LIP 1951

ROK III 1951
Nr. 12 (15)

POSKA BIBLIOTEKA
HANDLU ZAGRANICZNEGO

Tylko do użytku służbowego

Spis rzeczy
ważniejszych informacji

	<u>str.</u>
Perspektywy zbiorów	1
Sytuacja mięsna w Niemczech Zach.	5
Meldunki z londyńskiej aukcji na skóry owcze i kozie	9
Produkcja cukru na Kubie	11
Nowa Ustawa Cukrowa w USA	12
Poprawa sytuacji na światowym ryнку olejów i tłuszczów	12
Szacunek wzrostu konsumpcji węgla w krajach marshallowskich	19
Sprawozdanie z sytuacji na rynku węglowym w Anglii	20
Podział rynków zbytu nafty	23
Zagadnienie rudy żelaznej w Niemczech Zachodnich	25
Przemysł szklany w Niemczech Zachodnich	27
Meldunki z międzynarodowego ryнку kauczuku	33
Światowa produkcja i eksport papieru gazetowego	33
Eksport drzewa ze Szwecji	36
Brak kopalniaków w Niemczech Zachodnich	37
Bawełna	39
Wełna	48
Spadek obrotów złomem żelaznym w Europie	55
Meldunki z międzynarodowego ryнку żelaza i stali	56
Meldunki z międzynarodowego ryнку metali kolorowych	59
Produkcja i eksport niektórych dóbr inwestycyjnych w Niemczech Zachodnich	65

Sytuacja na rynkach w skrócie

RYNEK ZBOŻOWE: tendencje cen bez większych zmian. Kanada podnosi cenę pszenicy o 6 ¢ kanad. na buszlu. Cena pszenicy Międzynarodowego Paktu Pszenicznego pozostaje w sezonie 1951/52 na niezmienionym poziomie \$ 1.80 za buszel. Japonia zostaje przyjęta do paktu pszenicznego z kwotą importową 1/2 mil. ton. Dalsza poprawa przewidywań zbiorów pszenicy w USA, które nie będą prawdopodobnie mniejsze od zeszłorocznych.

RYNEK MIESNY: pogłowie trzody chlewnej w Austrii przewyższa możliwości jego wykarmienia. Dalszy wzrost produkcji mięsa w Niemczech Zachodnich - ubój bydła i trzody chlewnej w pierwszym kwartale 1951 r. był wyższy odpowiednio o 31% i 16% niż o rok wcześniej. Ponowny spadek stanu trzody chlewnej w Danii w maju b.r. wynoszący 320.000 szt. w stosunku do marca i 400.000 szt. w porównaniu do listopada 1950 roku. Strajki w australijskich przetwórnich mięsa zmniejszają dostawy mięsne do Anglii.

RYNEK CUKRU: tendencje cen nadal mocne; 20.VI. cena w N. Y. dochodzi do 8,08 ¢ za lb. poczem cena wyrównuje do 8,00 ¢ za lb. Projekt nowej ustawy cukrowej w USA podnosi znacznie kontyngenty importowe cukru z Porto Rico, Rep. Dominikańskiej i Peru.

RYNEK WĘGLA: szacunek wzrostu produkcji węgla na obszarze krajów ~~marshallowskich~~ wynosi w 1951 r. 5% w stosunku do poziomu produkcji w 1950 r. natomiast szacunek konsumpcji 7 - 8% nie licząc konieczności odbudowy wyczerpanych zapasów. Zgodnie ze sprawozdaniem o sytuacji węglowej w Anglii, import węgla amerykańskiego do W. Brytanii w II-iej połowie b.r. jest nieunikniony.

RYNEK KAUCZUKU: dalszy spadek cen i coraz więcej meldunków o "nasyceń" poszczególnych rynków kapitału - stycznych. USA obniża cenę kauczuku naturalnego o 14 ¢ na lb. do poziomu 52 ¢ za lb. z dostawą natychmiastową.

RYNEK BAWELNY: tendencje cen bez większych zmian, lecz nadal słabnące. Nowy kontyngent eksportowy USA na okres I.VIII - I.XII wynosi 2,5 mil. bel. i jest nadspodziewanie wysoki. Dalszy spadek notowań bawełny brazylijskiej. Silny zastój na giełdzie w Aleksandrii. Bardzo słabe zbiory w Argentynie.

RYNEK WEŁNY: tendencje cen w dalszym ciągu zniżkowe. Dalszy spadek cen na aukcjach południowo afrykańskich. Spadek cen na aukcjach wełn indyjskich w Liverpoolu.

Z przeznaczonych do sprzedaży w bieżącym sezonie 3.388 tys. bel wełny australijskiej sprzedano do końca maja o 95%.

RYNEK ŻELAZA I STALI: znaczny spadek obrotów złomu żelaznego na rynkach europejskich - Anglia importuje przeszło trzykrotnie mniej złomu w r.b. niż w 1950 roku. Wprowadzenie kontyngentowania eksportu stali we Francji. Podniesienie cen żelaza i stali w Belgii. Przewidywanie rychłej podwyżki cen stali w Anglii. Niemcy Zachodnie domagają się zniesienia ograniczeń ilościowych produkcji stali.

RYNEK METALI KOLOROWYCH: dalszy spadek cen cyny na giełdzie w Londynie i w Singapurze. USA obniża ceny do poziomu 106 \$ za lb. "A" spot czyli o 22% w okresie 7 - 23.VI. Wzrost niedoboru ołowiu w USA, gdzie zamówienia przemysłu zbrojeniowego przekraczają w lipcu ogólną miesięczną produkcję ołowiu w Stanach Zjednoczonych. Wzrost cen niklu w USA i wprowadzenie ograniczeń konsumcyjnych tego metalu w Anglii.

Zboża i okopowe

Perspektywy zbiorów

W Europie Zachodniej stan upraw zboża jest na ogół dobry. W ostatnim miesiącu nastąpiła znaczna poprawa stanu upraw w Anglii, w krajach skandynawskich i w Niemczech Zachodnich; pogorszenie natomiast nastąpiło we Włoszech i we Francji, gdzie spodziewane zbiory są znacznie mniejsze od zeszłorocznych. Hiszpania i Portugalia nadal oczekują wyjątkowo dobrych zbiorów. W tym roku warunki klimatyczne w państwach naddunajskich pozwalają oczekiwać dobrego urodzaju po szeregu niepomyślnych zbiorów lat ostatnich.

Największej zmianie w ubiegłym miesiącu podległa ocena zbiorów w Ameryce Północnej, w Kanadzie spadły większe deszcze i poprawiły wilgotność gleby. Pszenica wyrasta dobrze i zagrożenie jej robactwem jest niewielkie. Obszar uprawy uległ następującym zmianom w porównaniu z rokiem ubiegłym: pszenica - zmniejszenie o 4,5%, żyto - 1,6%, jęczmień - zwiększenie o 7%, owies - o 3,6%.

Duża poprawa stanu pszenicy ozimej nastąpiła w USA; ponieważ zaś stan pszenicy jarej ma być wyjątkowo dobry, łącznie pszenica ma dać według urzędowego raportu z pierwszego czerwca br. nieco ponad zbiór zeszłoroczny, który wyniósł 27.945 tys. ton. Zbiór owsa ma wynieść 23,7 mln. ton w porównaniu do przewidywanych 24,4 mln. ton w zeszłym roku o tej porze. Jęczmień ma dać zbiór 5,8 mln. ton /zeszłoroczny 6,8 mln. ton/, żyto - około 580 tys. ton, prawie bez zmiany w stosunku do roku ubiegłego.

Zbiory w Afryce północnej będą wyjątkowo niskie w roku bieżącym. Oblicza się, że w Tunisie pszenica da 1/3 zbioru zeszłorocznego, a jęczmień około 1/6, tak, że przewidywany jest import około 100 tys. ton pszenicy i 60 tys. ton jęczmienia. Nieco lepiej przedstawia się sytuacja w Maroku, gdzie przewidywania dotychczasowe okazały się przesadnie pesymistyczne.

W Azji perspektywy zbiorów nie uległy zmianie poza znaczną poprawą stanu zboża w Turcji i w Indiach wskutek obfitych opadów. Najlepsze rezultaty spodziewane są w Iraku, najgorsze - z powodu szarańczy - w Iranie.

W Argentynie zasiewy wszystkich gatunków zbóż postępują w warunkach sprzyjających. W Australii deszcze na głównych obszarach uprawy pszenicy pozwalają oczekiwać dobrych zbiorów, choć powierzchnia zasiewów pszenicy uległa niewielkiej redukcji.

Międzynarodowy pakt pszeniczny

Delegaci 45 narodów uzgodnili na Radzie paktu pszenicznego w Londynie, żeby w roku przyszłym 1951/52 nie podwyższać kontyngentów importowych poszczególnych państw. Wniosek Kanady o podwyższenie maksymalnej ceny pszenicy w ramach paktu został odrzucony. Cenę maksymalną dla wszystkich państw oznaczono na \$ 1.80 za buszel / \$ 66.14 za tonę/. Japonia została przyjęta do paktu pszenicznego z przydziałem 500.000 ton, które ma otrzymać głównie z USA. Wniosek Jordanu o przyjęcie do paktu pszenicznego został odrzucony.

Kontyngenty eksportowe na rok przyszły, zaczynający się od dnia 1 sierpnia br. zostały wyznaczone następująco:

USA	6.537.000	ton
Kanada	6.248.000	"
Australia	2.414.000	"
Francja	111.000	"
Razem	15.316.000	ton

Powyższe kontyngenty ulegną zwiększeniu po przeprowadzeniu formalności związanych z przyjęciem Japonii do paktu.

Podwyżka ceny pszenicy w Kanadzie

W Kanadzie została wprowadzona "opłata za przewóz" po 6 ¢ na buszlu pszenicy. Dotyczy ona również pszenicy sprzedawanej w ramach paktu pszenicznego. Kanada, podobnie jak inni eksporterzy w ramach paktu, jest uprawniona do pobierania dopłat do cen ustalonych w pakcie; dopłaty te są przeznaczone w myśl przepisów paktu pszenicznego na pokrycie kosztów rynkowych.

Zarządzenie powyższe oznacza, że cena pszenicy będzie wynosiła 1,95 \$ kanadyj. za buszel. Cena pszenicy na rok 1951/52 została wyznaczona w ramach paktu na 1,80 dol. USA za buszel, co przy obecnym kursie odpowiada 1,89 dol. kanadyj.. Dopłata obowiązuje również przy krajowej cenie pszenicy, która jest utrzymywana na poziomie ceny paktu pszenicznego.

Z rynku kukurydzy

Pierwsza połowa czerwca była wyjątkowo spokojna, jeśli chodzi o obroty kukurydzą. Nie notowano większych transakcji na kukurydzę z USA. Główną przyczyną zastoju były wysokie ceny, które powodowały, że np. Niemcy Zachodnie mimo pilnego zapotrzebowania nie kontraktowały kukurydzy. Ceny jej mają tendencję zniżkową. Nie wywołuje to jednak większego ożywienia, gdyż w większości krajów europejskich hodowcy przechodzą na pasze zastępcze, których

prawdopodobnie wystarczy do żniw.

Wygląda na to, że USA nie zamierza też obecnie forsować zbytu, choć rezerwy kukurydzy, zalegające składy, są większe niż to pierwotnie przewidywano. Przeważa jednak obecnie opinia, że na wypadek klęski nieurodaju, przy rozwiniętej hodowli zwierzęcej duże rezerwy ziarna są konieczne.

W okresie obecnych zbiorów poza większą wysyłką do Francji Argentyna, jak dotąd, nie sprzedawała kukurydzy do innych krajów.

Ważniejsze transakcje zbożowe

W początku czerwca br. Francja zakupiła 120.000 ton kukurydzy z nowego zbioru w Argentynie po cenie \$ 128,80 za tonę c&f. Przewiduje się, że Francja zakupi ogółem 400.000 ton kukurydzy z Argentyny.

W Antwerpii sprzedano jęczmień marokański do Niemiec Zachodnich po cenie około \$ 99,75 za tonę fob.

Holandia zakupiła w pierwszej dekadzie czerwca owies po \$ 75,60 za tonę cif Rotterdam; wysyłka w lipcu z atlantyckich portów Kanady.

Tunis zakupił jęczmień w Kanadzie po 81,10 dol. ameryk. za tonę cif z wysyłką 1 - 15 lipca; po \$ 80,52 z wysyłką w lipcu i po \$ 80,16 z wysyłką w sierpniu.

Holandia zakupiła w USA przesyłkę "milo" po \$ 58,55 za tonę fob i przesyłkę żyta w Kanadzie po \$ 78,70 za tonę fob.

Szwajcaria zakupiła jęczmień kanadyjski gatunek nr 3 po \$ 79,30 za tonę cif, wysyłka w sierpniu.

Poniżej podane są notowania zbożowej giełdy kanadyjskiej w Winnipeg na pszenicę Northern Manitoba Nr 1 w centach za buszel:

data	notowania
14.6	233
15.6	232,7/8
16.6	232 1/2
19.6	232 1/2
20.6	232
21.6	232

W porównaniu z pierwszym tygodniem czerwca widać, że po wyższości o 2 punkty w drugim tygodniu, trzeci tydzień wykazuje znów powolny spadek do ceny z początku miesiąca.

Spór o niemieckie sadzeniaki

Związek francuskich producentów ziemniaków zażądał od swych członków bojkotu sadzeniaków z zachodnich Niemiec. Związek oświadczył, że umowa handlowa niemiecko-francuska przewidywała wywóz ziemniaków z Francji w ilości 200.000 ton i przywóz niemieckich sadzeniaków w ilości 7.000 ton. Francuski Minister rolnictwa dał pozwolenie na przywóz dalších 3.500 ton sadzeniaków. Mimo to Niemcy Zachodnie odmówiły z dniem 10 czerwca odbioru młodych ziemniaków z Francji.

Zwierzęta i artykuły pochodzenia zwierzęcego

Wzrost ilości trzody chlewnej w Austrii

ZWIERZĘTA ŻYWE Według spisu z marca 1951 r. stan trzody chlewnej w Austrii osiągnął rekordową wysokość po wojnie 2 100 000 sztuk. Spis z poprzedniego roku wykazywał 1 756 000 sztuk. W stosunku do roku 1950 ilość macior spadła o 10%. Oczekuje się, że rząd będzie dążył do zmniejszenia zakresu hodowli, ze względu na zbyt szybki wzrost stanu pogłowia i duże spasanie zbóż chlebowych na żywienie inwentarza. Dalszy rozwój hodowli świń wymagałby zwiększenia importu pasz.

Sytuacja mięsna w Niemczech Zachodnich

MIEŚO Stan pogłowia w Niemczech Zachodnich wykazuje stały wzrost, idąc w parze z powiększającym się ubojem. I tak np. ubój handlowy bydła w I kwartale 1951 r. był o 17% większy niż o rok wcześniej. Handlowy ubój cieląt zwiększył się o 11%. Pogłowie trzody chlewnej zwiększyło się o 32%, osiągając według spisu z marca poziom 11 200 000 sztuk i po raz pierwszy po wojnie przewyższając sezonową średnią przedwojenną. Handlowy ubój trzody chlewnej w stosunku do roku poprzedniego zwiększył się o 25%. Duże zapotrzebowanie rynku wewnętrznego oraz dobre zbiory ziemniaków w roku 1950 pozwalają przypuszczać, że pogłowie i ubój trzody chlewnej w dalszym ciągu będą wzrastać. Stan owiec zmniejszył się co odbiło się w obniżeniu uboju handlowego w I kwartale 1951 o 32 000 sztuk.

Ubój bydła rogatego na farmach w I kwartale był o 5 000 sztuk większy niż w roku poprzednim, ubój cieląt zmniejszył się nieznacznie. Natomiast ubój owiec w gospodarstwach zmniejszył się o połowę, a ubój trzody chlewnej był o 6% większy niż w I kwartale 1950 r. głównie dzięki zwiększeniu uboju marcowego o 110 000 sztuk. Powiększył się również ubój zwierząt importowanych. Odpowiednie liczby dla importowanego bydła i trzody chlewnej wynosiły w I kwartale 1951 r. 77 000 i 56 000 sztuk w porównaniu do 33 000 i 19 000 sztuk w roku 1950.

Całkowity ubój bydła w Niemczech Zachodnich w pierwszych trzech miesiącach 1951 roku był o 31% większy niż w roku poprzednim i wynosił 539 000 sztuk. Ubój cieląt wynosił 650 000 sztuk w porównaniu do 586 000 sztuk w roku poprzednim. Ubój trzody chlewnej był o 16% większy, wynosił on 3 500 950 sztuk. Natomiast ubój owiec zmniejszył się o 26%.

Produkcja mięsa wołowego /produkcja handlowa - bez produkcji w gospodarstwach/ wynosiła w trzech pierwszych miesiącach bieżącego roku 132.000 ton czyli o 16% więcej niż w tym samym okresie roku poprzedniego. Wynika to głównie ze zwiększenia ilości bitych zwierząt ponieważ średnia waga bydła rzeźnego była mniejsza niż w 1950 r. Produkcja mięsa wieprzowego wynosiła 152.000 ton, czyli o 21% więcej niż w 1950 roku. Średnia waga bitych zwierząt produkcji krajowej była o 455 kg mniejsza niż w zeszłym roku, a średnia waga zwierząt importowych - o 19 kg.

W styczniu i lutym import żywego bydła rogatego był dwa razy większy niż w roku 1950. Wynosił on 56.489 sztuk - 94% tego importu pochodziło z Danii. W ciągu tych samych miesięcy import trzody chlewnej był o 54.300 sztuk większy niż w tym samym okresie poprzedniego roku, a 56% tego przywozu pochodziło z Węgier. Import wołowiny w tym okresie był o 28% niższy niż w roku poprzednim. W ciągu dwóch pierwszych miesięcy 1951 r. import wieprzowiny był o 16% niższy niż o rok wcześniej. Zwiększone dostawy z Danii wynoszące 8.535 ton /3.898 ton w styczniu i w lutym 1950/ nie zdołały pokryć zmniejszenia dostaw z innych źródeł głównie Francji i Czechosłowacji. Ogółem przywóz wieprzowiny w styczniu i w lutym wynosił 9.937 ton, a w tym samym okresie 1950 - 11.819 ton. Dostawy bekona i szynki wynosiły 5.778 ton, czyli były 3.25 raza większe niż w roku poprzednim. Wszystkie państwa dostarczające bекon i szynki do Niemiec Zachodnich, z wyjątkiem Belgii zwiększyły swoje dostawy.

Brak pasz doprowadził do zmniejszenia ilości trzody chlewnej w Danii

Majowy spis trzody chlewnej wykazał dalszy spadek ilości świń w Danii. Według tego spisu ilość trzody chlewnej spadła o 320.000 sztuk w stosunku do stanu z marca br., a o 400.000 sztuk w stosunku do stanu z listopada ub.r. Mimo tego stan trzody chlewnej w maju 1951 r. był o 2% większy niż w tym samym miesiącu 1950 r., a o 21% większy niż w maju 1938 r. Ilość macior była o 5% mniejsza niż w maju 1950 r., czyli obniżyła się o 34.000 sztuk w ciągu roku. Począwszy od grudnia 1950 r. liczba prosiąt wykazuje stały spadek. Jednak w stosunku do maja 1950 r. stan z tego samego miesiąca 1951 r. był o 7% większy. Ilość młodych i rzeźnych świń zmniejszyła się w stosunku do ostatniego spisu z marca 1951 r., lecz była o 2% większa niż w maju 1950 r. Największy spadek wykazał stan ciężkich tuczników. Na zmniejszenie stanu trzody chlewnej wpłynęły w znacznej mierze trudności w zaopatrzeniu w paszę.

Eksport mięsa wieprzowego z Danii /łącznie z bekoniem/ omawiany już w Wiadomościach Handlu Zagranicznego Nr.8/11. wykazuje dalszy wzrost. W okresie 22 kwiecień - 20 maj 1951 r. eksport z Danii wynosił 17.133 ton. W poprzednim

roku w tym samym okresie 11.999 ton. Największym odbiorcą była Wielka Brytania. Dostawy do tego kraju wzrosły w porównaniu z rokiem poprzednim o 2.350 ton. Zwiększyły się również dostawy do Niemiec Zachodnich z Francji.

Sytuacja mięsna w Meksyku

W ciągu roku 1950 ubój bydła w Meksyku wynosił 2.300.000 sztuk, czyli nieco mniej niż w 1949. Ubój owiec i kóz spadł w stosunku do roku poprzedniego o 600.000 sztuk do poziomu 250.000 sztuk. Zwiększył się natomiast ubój świń do wysokości 1.950.000 sztuk. W roku poprzednim wynosił on 1.820.000 sztuk.

Produkcja mięsa spadła nieznacznie z 463.419 ton w 1949 r. do 458.889 ton w 1950 r. Zmniejszyła się produkcja wołowiny i baraniny. Natomiast produkcja wieprzowiny zwiększyła się. Produkcja mięsa koziego utrzymała się na tym samym poziomie. Produkcja wołowiny i cielęciny wynosiła 321.630 ton. Produkcja wieprzowiny wyłączając słoninę wynosiła 116.874 ton, produkcja baraniny 8.607 ton, a mięsa koziego 11.778 ton.

Eksport mięsa z Meksyku szybko wzrastał w okresie 1946 - 1950. W roku 1950 zakończenie ograniczeń eksportu żywca do USA zmniejszyło wywóz konserw mięsnych do 19.026 ton w porównaniu z 57.531 ton w 1949 r.

Ilość bydła przeznaczonego na rzeź w jesieni 1951 r. będzie znacznie zmniejszona przez ostrą suszę, która panowała w północnych prowincjach Meksyku w ciągu jesieni i zimy ubiegłego roku.

Eksport br. będzie wynosił około 38.958 ton /wagi mięsa w tuszach/ w czym 9.000 ton będzie stanowić mięso chłodzone i mrożone.

Według informacji z kół handlowych w roku 1951 Meksyk będzie mógł eksportować około 29.998 ton przetworów mięsnych jak mielona puszkowana wieprzowina, mięsa wędzone i inne. Prawdopodobnie Meksyk będzie mógł dostarczyć do 10.000 ton mrożonego mięsa wołowego w ćwiartkach. Prawdopodobnie duże ilości wędzonej wieprzowiny będą w bieżącym roku wywiezione do USA.

Zatargi pomiędzy przedsiębiorcami a robotnikami mogą wstrzymać eksport mięsa z Australii

Na skutek zatargu pomiędzy robotnikami i przedsiębiorcami w przetwórnictwie mięsa w Queensland w Australii, zamknięto 6 fabryk. Około 3.000 robotników zostało zwolnionych. Zatrzymano tylko niezbędną ilość dla wykończenia rozpoczętego procesu przetwarzania mięsa. Przedsiębiorcy

oświadczyli, że nie otworzą przetwórní dopóki robotnicy nie zaprzestaną zwolnionego tempa pracy, które stosowali dla poparcia swoich żądań. Niepokoje w Queensland zahamują prawdopodobnie załadowanie 8 statków, które miały zabrać 6.000 ton mięsa dla Wielkiej Brytanii. Przetwórníe w Queensland produkują 90% mięsa eksportowanego dla Wielkiej Brytanii zachodzi więc obawa, że o ile ten stan się przeciągnie eksport do Anglii będzie wstrzymany.

W pierwszych czterech miesiącach roku bieżącego eksport mięsa do Wielkiej Brytanii wynosił 36.189 ton, czyli był mniejszy o 48% od eksportu w roku poprzednim. Najbardziej obniżyły się dostawy baraniny. Spadek ich wynosi 75%. Również eksport odpadków zmniejszył się o 52%. Natomiast dostawy wołowiny podniosły się o 26%, wieprzowiny o 70%, a mięsą puszkowanego o 69%.

Eksport australijski według statystyk brytyjskich, w pierwszych czterech miesiącach bieżącego roku przedstawia poniższa tabela:

	<u>w t o n a c h</u>		
	<u>1938</u>	<u>1950</u>	<u>1951</u>
wołowina mrożona	19.094	9.365	11.800
baranina	40.410	51.014	12.600
wieprzowina	4.891	790	1.334
mięso puszkowane	-	5.084	8.619
odpadki	-	3.793	1.836
R a z e m		70.046	36.189

Kanadyjska produkcja tłuszczów zwierzęcych

TŁUSZCZE Kanadyjska produkcja tłuszczów zwierzęcych wynosząca w roku 1950 88.335 ton zwiększyła się w stosunku do roku poprzedniego o 4%. Produkcja słoniny w roku 1950 osiągnęła rekord powojenny wynosząc 86.387 ton czyli o 12% więcej niż w poprzednim roku. Stany Zjednoczone były prawie jedynym dostawcą słoniny na rynek kanadyjski, dostarczając 5.889 ton. Wzrost produkcji słoniny przewyższył znacznie 4%-owy spadek produkcji sadła, którego Kanada wyprodukowała 38.640 t. Import sadła wynosi w roku 1950 1.630 t, czyli był większy niż w 1949. W roku 1951 spodziewany jest dalszy wzrost zarówno w produkcji sadła jak i słoniny.

Przerwanie rokowań W. Brytanii z Niemcami Zachodnimi o dos-

tawy, mięsa i masła

Rokowania W. Brytanii z Niemcami Zachodnimi o zakup bekonu, masła i mięsa jagnięcego zostały przerwane ponieważ nie udało się uzyskać porozumienia co do cen.

Wzrost ilości drobiu w Kanadzie

DROB Szacuje się, że ilość drobiu w Kanadzie w roku b.

bardzo poważnie wzrosło. W czerwcu 1950 r. liczba drobiu wynosiła 65 400 000 sztuk. Na wiosnę 1951 r. wylęg kurcząt był znacznie większy niż w poprzednim roku. W roku ubiegłym wylęg jesienny i zimowy, z którego produkowane są kurczęta na rzeź w I-jej połowie następnego roku był o 75% większy niż w roku poprzednim.

Nowa Zelandia domaga się wyższych cen na produkty żywnościowe

Dnia 12 czerwca w Londynie przedstawiciel delegacji Nowo-Zelandzkiej oświadczył, że w czasie rokowań z Wielką Brytanią o dostawy artykułów mleczarskich, Nowa Zelandia będzie się domagała podwyższenia cen masła, sera i innych produktów mleczarskich.

Meldunki z londyńskich aukcji na skóry owcze i kozie

Zamknięte w końcu maja londyńskie aukcje na wschodnio indyjskie garbowane skóry owcze i kozie, zawiodły pokładane w nich nadzieje - jak podaje Public Ledger. Z wyjątkiem pewnej ilości skór pierwszych gatunków i okazjnie sprzedawanej partii dobrych skór pierwszej jakości, oferowane skóry były słabe. Odsetek grubych skór był zbyt duży. Wybór skór futrzarskich był mały. Wiele partii miało większe lub mniejsze ilości skór uszkodzonych.

Zaoferowano 320 000 sztuk garbowanych skór kozich czyli o 100 000 sztuk więcej niż w kwietniu. Była to rekordowa ilość w ciągu kilku ostatnich lat. Na transakcjach odbiło się niekorzystnie to, że kupcy niemieccy nie mogli brać udziału w aukcjach na skutek trudności dewizowych. Ze względu na mały popyt wycofano około 38 000 skór. Transakcje były początkowo nieznaczne. Ceny oferowano ostrożnie. Po pewnym czasie ceny ustaliły się niżej niż początkowo oferowano. Były one o 1s do 1s6d poniżej średnich cen z kwietnia. Transakcje utrzymywały się na tym poziomie lecz wiele paczek skór nie zostało sprzedanych. Największy spadek cen zanotowano dla skór o wadze 11 lbs i więcej, szczególnie dla skór zbyt tłustych. Ceny tych skór spadły o 2s i więcej. Dla wszystkich innych gatunków skór spadek cen wynosił od 1s do 1s6d. Około 100 000 skór nie znalazło zbytu.

Z zapisanych na aukcje 200 000 skór owczych zaoferowano jedynie 197 000 a sprzedano 189 000 sztuk. Ilość zaoferowanych skór była o 60 000 mniejsza od ilości oferowanej w kwietniu. Na aukcjach przeważały dobre skóry średnich gatunków. Skór najwyższej jakości pierwszych gatunków było mało. Było również dużo skór niższych gatunków średniej jakości. Najwyższe gatunki garbowanych skór owczych były

nie tak atrakcyjne jak zwykle, szczególnie na skutek nieodpowiedniego zdejmowania. Wybór skór futrzarskich był duży. Skóry garbowane średniej klasy były dobrze reprezentowane, a na kilka paczek dobrze garbowanych skór był bardzo duży popyt. Niższe gatunki skór średniej jakości były bardzo słabe, często mniej lub więcej uszkodzone, przeważnie zbyt tłuście.

W momencie otwarcia aukcji rynek był nieożywiony. Później stało się oczywiste, że ceny będą miały tendencję zniżkową. Zaczęły się one stabilizować dla pierwszych gatunków i dobrych skór średnich gatunków na poziomie o 6d do 1s niższym, niż średni poziom cen z kwietnia. Pospolite gatunki owczych skór garbowanych spadły o 1s do 1s6d na lb. Gdy ceny ustaliły się na niższym poziomie zamówienia zaczęły napływać i rynek ożywił się. W najwyższych gatunkach skór owczych garbowanych średniej jakości, gatunki pierwsze i drugie wykazywały nieznaczne tylko zmiany ze względu na dobrą wagę i nieznacznie przewyższały poprzednie ceny. Gatunki trzecie i czwarte o wadze 81 lb lub więcej wykazywały duży spadek często 2s 6d na lb. Oczywiście obniżyło to średnią wartość paczek. Ekstra ciężkie skóry sprzedawane były nieco niżej. Skóry odrzucone spadły o 6d do 1s na lb. Skóry /popularne/ były o 1s lub 1s 6d sprzedawane niżej niż poprzednio. Sprzedaż była jednak dosyć duża. Tylko 11 000 sztuk wróciło do składów.

Następne aukcje rozpoczną się 9 lipca br. Prawdopodobnie będą w nich brali udział kupcy niemieccy.

Przetwory spożywcze, art. kolonialne, owoce i warzywa

Produkcja cukru na Kubie

Jak podaje Daily Commercial Report produkcja cukru na Kubie do dnia 26 maja br. wynosiła 5.475.000 ton w analogicznym okresie roku poprzedniego. Eksport osiągnął w tym czasie 1.925.000 ton w porównaniu do 1.840.000 ton w roku ubiegłym. Zapasy na Kubie na koniec maja wyniosły 3.837.578 ton, co **oznacza** tylko nieznacznąwyżkę ponad poziom roku poprzedniego.

Zwyżka cen cukru, która rozpoczęła się w pierwszej dekadzie czerwca br. na giełdzie nowojorskiej, była kontynuowana przez całą drugą dekadę czerwca. Najwyższą cenę cukru - 8,08 ¢ za lb według kontraktu Nr.4 z dostawą na lipca notowano w dniu 20 czerwca b.r. W porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego cena cukru wzrosła o 92%, a w stosunku do pierwszych dni stycznia o 47%. W dniu 21 czerwca cena cukru spadła nieznacznie i wyniosła 8,00 ¢ za lb. Od 1 do 20 czerwca eksport cukru wyniósł 168.550 ton.

Szacunki produkcji cukru w Brytyjskich Indiach Zachodnich

Według ostatnich doniesień firmy Czarnikow produkcja cukru w Indiach Zachodnich zwiększyła się o ca 4% w roku gospodarczym 1950/51 w porównaniu z rokiem 1949/50. Produkcję cukru w omawianych dwóch latach ilustruje poniższa tabela:

	<u>1950-51</u> ^{x/}	<u>1949-50</u>
	/ w tonach/	
Barbados	173.000	158.182
Jamajka	279.530	271.582
Wyspy Leeward	68.000	72.325
Trynidad Tobago	162.500	146.508
Wyspy Windward	13.000	13.199
Gujana Brytyjska	189.406	195.651
Honduras Brytyjski	1.800	1.600
	<u>887.536</u>	<u>859.047</u>

x/ dane szacunkowe.

Nowa Ustawa Cukrowa w USA.

Według nieoficjalnych informacji z Waszyngtonu rząd Stanów Zjednoczonych w porozumieniu z krajowym przemysłem cukrowniczym uzgodnił tekst nowej ustawy, t.zw. Sugar Control Bill. Nowa ustawa - której ogłoszenie jest kwestią tygodnia - przyniesie zmiany kwot importowych na przywóz cukru z krajów Środkowej i Południowej Ameryki. Według obowiązującej ustawy od 1937 r. rząd USA określa co rocznie kontyngenty importowe na cukier pochodzący z krajów wyżej wymienionych. Polityka ta ma na celu ustabilizowanie tendencji na krajowym rynku cukru zapewniając rynek zbytu tak dla cukru pochodzenia krajowego jak i zagranicznego. Zapowiedziana nowa ustawa zwiększy kontyngenty eksportowe Puerto Rico o 170.000 ton rocznie oraz Wysp Dziewiczych o 6.000 ton. Jak donoszą import z Republiki Dominikańskiej i Peru zostanie przeszło trzykrotnie zwiększony w porównaniu do poziomu dotychczasowego. Pozostali inni dostawcy skorzystają z o wiele mniejszego zwiększenia kwot importowych USA. Kontyngenty dla tych krajów będą obliczane w procentach ogólnego zapotrzebowania a nie w ilościach absolutnych. Nowa Ustawa Cukrowa nie będzie miała większego znaczenia dla eksportu cukru kubańskiego do Stanów Zjednoczonych ponieważ tak jak dotychczas Kuba dostarczać będzie 28,6% całkowitego zapotrzebowania na cukier Stanów Zjednoczonych. Stany Zjednoczone zastrzegają jednak, że tak określony udział cukru kubańskiego będzie jedynie ważny przy ogólnej konsumpcji Stanów Zjednoczonych w wysokości 7.400.000 ton.

Sytuacja cukrowa w Indonezji

W jednym z ostatnich swoich raportów firma F.O. Licht ~~podaje~~ kilka informacji ilustrujących sytuację cukrową w Indonezji. Jak odtychczas nie jest jeszcze możliwe dokładne określenie wielkości nadchodzących zbiorów. Produkcja ostatniego roku wynosiła 277.000 ton metr. W przeciwieństwie do pierwotnych szacunków obszar plantacji wzrósł do 44.000 hektarów z szacunkową produkcją 560.000. Jednakże według ostatnich obliczeń poziom ten nie będzie osiągnięty i szacunki nie przekraczają 400.000 ton. Według przewidywań wyżej wymienionej firmy F.O. Licht Jawa będzie mogła przeznaczyć z tegorocznej kampanii około 50.000 ton cukru na eksport.

Poprawa sytuacji na światowym rynku olejów i tłuszczów

Według ostatnich obliczeń podanych na kongresie International Seed Crushers w Brighton produkcja tłuszczów pochodzenia zwierzęcego jak i roślinnego wynosiła w 1950 roku 23.045.000 ton, co stanowi wzrost w porównaniu z okre-

sem przedwojennym o 1,4 mil.ton. Jednocześnie silnie wzrósł eksport tłuszczów i olejów, który w roku 1950 wyniósł 5.380.000 ton wobec 4.820.000 ton w 1949 roku. Był on jednak o ca 450.000 ton poniżej poziomu przedwojennego. Na ten nieoczekiwany wzrost eksportu złożyły się następujące przyczyny: wzrósł eksport kopry i olejów kokosowego o 61.000 ton, łożu o 81.000 ton, oleju rybnego o 41.000 ton. Ponadto wywóz nasion i oleju rycynowego z Indii zwiększył się o 45.000 ton. Największy jednak wzrost eksportu miał miejsce w Argentynie o ca 322.000 ton składający się głównie z siemienia lnianego i oleju lnianego o około 88.000 ton, przypadło na olej słonecznikowy. Również zwiększenie eksportu miało miejsce w Chinach i Mandżurii. Pomimo znacznego wzrostu produkcji tłuszczów i olejów spożycie ich na głowę wynosiło 21,2 lb rocznie wobec 22,3 lb przed wojną. Szacuje się iż dalsze zwiększenie produkcji o 1,25 mil.ton mogłoby wyrównać ten niedobór.

Produkcja tłuszczów pochodzenia roślinnego i zwierzęcego na rok 1951 oszacowana jest na 23.170.000 ton, co oznacza wzrost o 125.000 ton w porównaniu z rokiem poprzednim. Oczekuje się, że pomimo zwiększenia produkcji, przypuszczalne spożycie na głowę wyniesie w roku 1951 21,1 lb. Według obliczeń Kół Miarodajnych eksport w 1951 r. utrzyma się na poziomie roku ubiegłego i wyniesie przypuszczalnie 5.375.000 ton. Spodziewana nadwyżka eksportowa Stanów Zjednoczonych wyniesie w roku bieżącym, podobnie jak w roku poprzednim 350.000 ton. Przewidywania w odniesieniu do poszczególnych krajów bądź artykułów przedstawiają się następująco: tegoroczny eksport orzecha ziemnego z Nigerii nie przekroczy 130.000 ton, a łączny eksport orzecha ziemnego ze wszystkich krajów produkujących będzie mniejszy o 20.000 ton niż w roku 1950. Podobnie eksport nasion bawełny i słonecznika jak i olejów z nich zmniejszy się o 20.000 ton. Przypuszcza się również, że zmniejszy się eksport oliwy o ca 80.000 ton i oleju lnianego o 50.000 t. Oczekuje się natomiast zwiększonego eksportu oleju sojowego o 30.000 ton i oleju z kopry o 80.000 ton.

Reasumując należy oczekiwać, że produkcja w 1951 roku powinna być o 1,6 mil.ton wyższa niż przed wojną, eksport na poziomie roku 1950 - a więc o 450.000 ton niższy niż przed wojną, a produkcja Europy Zachodniej mniejsza o 300.000 ton w porównaniu z okresem przedwojennym. Rok ubiegły charakteryzował się silną wyżką cen tłuszczów pochodzenia zwierzęcego jak i roślinnego. Podstawową przyczyną wyżki cen była inwazja amerykańska na Koreę. Drugą przyczyną były silnie zwiększone zakupy Niemiec Zachodnich, które rozpoczęły się przed inwazją na Koreę i utrzymywały się przez cały rok na wysokim poziomie. Do chwili ataku amerykańskiego na Koreę zapotrzebowanie na oleje i tłuszcze posiadało tendencje wyrównania aktualnej podaży. W takiej sytuacji jakikolwiek dodatkowy popyt, spowodowany bądź tworzeniem zapasów strategicznych bądź konsumcyjnych wywołał hossę na rynku światowym. I tak np. zniesienie kontroli w Niemczech Zachodnich było przyczyną silne-

go wzrostu zapotrzebowania na oleje i tłuszcze. W roku 1950 Niemcy Zachodnie importowały 767.000 ton t.zn. prawie dwukrotnie więcej niż w 1949 roku. Zapasy olejów i tłuszczów w krajach Europy Zachodniej wynosiły na 31 grudnia 1950 roku 493.000 ton. W roku 1951 o ile eksport tegoroczny będzie taki sam jak w roku poprzednim i jeżeli rzeczywista konsumpcja będzie się kształtowała średnio tak jak ją oszacowano, zapasy w omawianych krajach wzrosną do 800.000 ton.

Aby mieć pełny obraz sytuacji rynkowej należy zbadać sytuację Stanów Zjednoczonych na odcinku olejów i tłuszczów, jako najpoważniejszego producenta i konsumentów artykułów z obozu kapitalistycznego. Podobnie jak inne kraje U.S.A. było objęte falą wzmożonych zakupów. Z powodu słabych zbiorów bawełny /10 mil.beli w 1950 wobec 16 mil. beli w 1949/ produkcja oleju bawełnianego zmniejszyła się znacznie. O ile to było możliwe zastępowano olej bawełniany olejem sojowym. Tegoroczna produkcja olejów i tłuszczów w Stanach Zjednoczonych jest oszacowana na 5.470.000 ton. Jest to o 115.000 ton więcej niż w roku poprzednim i 1.927.000 ton więcej niż w latach przedwojennych. Zapasy w Stanach Zjednoczonych na koniec roku 1950 wynosiły 31000 ton a zapasy strategiczne 100.000 ton. Konsumpcja na głowę ludności w U.S.A. wynosi 71,8 lb t.zn. 4,9 lb więcej niż przed dwoma laty.

Trudno jest już teraz przewidywać jakie będą zbiory U.S.A. w tym roku. wiadomym jest jednak że zbiory bawełny ocenia się na 16 mil.beli a soi na 250 mil.buszli. Poniższe zestawienie ilustruje eksport tłuszczów i olejów na całym świecie w tys.ton.

	1935/39	1949	1950	1951
Eksport światowy	5.952	4.822	5.324	5.200
Oleje roślinne jadalne	1.590	1.087	1.262	1.116
sojowy	399	304	354	454
arachidowy	773	535	490	390
bawełniany	172	121	136	104
słonecznikowy	29	53	122	100
oliwkowy	158	38	129	41
sezamowy	59	36	31	29
Oleje palmowe	2.000	1.896	1.960	2.005
kokosowy	1.170	1.023	1.034	1.043
palmowy	494	490	544	572
z orzeszków palmowych	318	367	363	363
z orzeszków "babassu"	18	16	19	27
Oleje techniczne	902	437	623	619
lniany	648	280	426	408
rycynowy	92	75	91	132
tungowy	81x/	49	74	45

x/ przeciętnie w latach 1933-1937

	1935/39	1949	1950	1951
rzepakowy	41	27	23	23
"oistisica"	4	6	9	1
"perill"	36	0	0	0
Tłuszcze zwierzęce	794	939	998	998
masło śmietankowe	417 ^{x/}	540	363	391
sadło	205	295	363	327
słonina	172	304	272	280
Tłuszcze morskie	666	463	481	462
wielorybi	530	386	390	372
rybny	136	77	91	90

Uwaga: dane w niniejszej tabeli odbiegają nieco od danych cyfrowych zamieszczonych w tekście, które pochodzą ze źródeł angielskich.

Światowy eksport kawy

Jak podaje Departament Rolnictwa U.S.A. eksport kawy z głównych obszarów produkujących zmniejszył się w 1950 roku pod względem ilości o 15% a zwiększył się pod względem wartości o 43% w porównaniu z rokiem 1949. Ilość kawy przeznaczona na eksport spadła z 2.064 tys. ton w 1949 na 1.752 tys. ton w 1950 roku. Pomimo to wartość eksportu wzrosła z 1.160 mil. \$ w 1949 do 1.660 mil. \$ w 1950 roku.

Rekordowy zbiór kawy w Puerto Rico

Według dotychczasowych przewidywań zbiór kawy w 1951 w Puerto Rico będzie największy jaki kiedykolwiek osiągnięto i wyniesie 23 tys. ton. Poprzedni największy zbiór kawy miał miejsce w 1921 roku i wyniósł 20 tys. ton.

Spadek eksportu kawy z Kolumbii

Kontrakty na eksport kawy z Kolumbii wykazują znaczny spadek spowodowany krążącymi pogłoskami o mającej nastąpić zmianie przepisów rozliczeniowych z zagranicą. Kontrakty na eksport kawy wyniosły:

	Tys. ton	\$
w styczniu	40	46.649.956
w lutym	21	24.434.464

x/ przeciętnie w latach 1934-1938

Tys.ton-----8

w marcu	8	9.652.134
w kwietniu /3 tygod./	7,5	9.538.426

Efektywny eksport kawy w I kwartale 1951 roku spadł z 26,9 tys.ton w styczniu na 15,9 tys.ton w marcu.

Zbiór kawy przypadający normalnie na marzec - maj będzie w tym roku opóźniony i przeciągnie się do lipca. Zapowiada się dobry urodzaj zarówno pod względem ilości jak i jakości.

Rząd brazylijski zamierza podnieść ceny na kawę

Jak wynika z raportów z Brazylii rząd brazylijski zamierza podnieść ceny kawy celem utrzymania mocnej tendencji. Jak donoszą z nieoficjalnych źródeł zwyżka cen np. kawy Santos nr.4 wyniosłaby 51,50 ¢ za lb fob. Kawę Santos nr.4 była oferowana już 19 czerwca b.r. po tej cenie na giełdzie w New Yorku.

Eksport owoców cytrusowych z Izraela

Provizoryczne dane dostarczone przez Citrus Marketing Board Izraela wskazują spadek wysyłek owoców cytrusowych w bieżącym sezonie o 37.000 skrzyń w porównaniu z analogicznym okresem roku 1949-50. Eksport w bieżącym okresie wyniósł 4.185.000 skrzyń. Eksport pomarańcz w omawianym okresie wyniósł 3.511.000 skrzyń i kompensował zmniejszone dostawy grapefruitów. Około 63% całego eksportu skierowane było do Wielkiej Brytanii, który w bieżącym sezonie wzrósł o 183.000 skrzyń wynosząc 2.642.000 skrzyń. Wzrósł również eksport do Holandii i Belgii, natomiast dostawy do Szwecji znalazły się na znacznie niższym poziomie niż w roku poprzednim. W dalszym ciągu najważniejszym rynkiem zbytu na kontynencie na grapefruity była Szwajcaria.

Poniższa tabela ilustruje eksport owoców cytrusowych według krajów przeznaczenia w tys.skrzyń:

	<u>1949/50</u>	<u>1950/51</u>
O g ó l n e	4.222	4.185
W.Brytania	2.459	2.642
Holandia	261	329
Belgia	170	263
Szwecja	403	176
Norwegia	150	150
Finlandia	171	177
Dania	97	93
Austria	28	82
Szwajcaria	81	90

Produkcja konserw jarzynowych w Belgii

Produkcja Belgijskiego Zrzeszenia Producentów Konserw Jarzynowych obejmuje w przybliżeniu 95% całej produkcji Belgii. Produkcja jarzyn puszkowanych w roku 1950 znalazła się na tym samym poziomie co w roku 1949. Znaczące zmniejszenie produkcji puszkowanego groszku zielonego i pomidorów było wyrównane zwiększoną produkcją szparagów, fasoli oraz marchewki z groszkiem.

Poniższe zestawienie obrazuje produkcję belgijskiego zrzeszenia poszczególnych jarzyn w tonach:

	1947	1948	1949	1950
pomidory	3.551	3.254	3.849	841
fasola	7.350	9.775	3.687	6.553
groszek zielony	15.934	12.552	21.446	12.781
marchew z groszkiem	1.970	3.539	1.965	4.991
młoda marchew	1.404	464	679	639
szpinak	1.084	3.930	736	1.805
selery	900	1.710	325	1.048
szparagi	828	432	193	636
mieszanka jarzynowa	1.951	989	519	946
zupy	2.041	3.096	434	1.266
różne	2.189	1.507	2.180	4.545
R a z e m	39.202	41.248	36.013	36.051

Wytwory pochodzenia mineralnego

Szacunek wzrostu konsumpcji węgla w krajach marshallowskich

Wielokrotnie Wiadomości Handlu Zagranicznego omawiały już problem niedoboru węgla w Europie Zachodniej w naświetleniu regionalnym, lub ogólnym. Powrzedni ich numer informował o ogłoszonym przez ECE szacunku deficytu węgla na trzeci kwartał b.r. w wysokości 10 mil. ton. Deficyt ten został obliczony na podstawie zgłoszeń do Komitetu Węglowego ECE zapotrzebowań poszczególnych importerów, oraz ofert na dostawy węgla poszczególnych dostawców. Deficyt w II kwartale b.r. szacowany był przez ECE na 6 mil. ton. Rzecz zrozumiała iż rozkładał się on prawie wyłącznie na blok krajów marshallowskich. /OEEO/.

Jakkolwiek w poszczególnych krajach w zasadzie w poszczególnych dziedzinach gospodarczych tych krajów niedobór węgla hamował w II-im kwartale produkcję przemysłową, to jednak w skali całego obszaru krajów OEEO drugi kwartał nie przyniósł w rezultacie zmniejszenia ogólnych wskaźników produkcji, co miało miejsce w pewnej mierze w pierwszym kwartale b.r. W chwili obecnej bardzo trudno jest zanalizować zagadnienie jaki wpływ na hamowanie tempa rozwoju produkcji przemysłowej w zbrojących się krajach marshallowskich posiada ograniczona podaż węgla. Utrudnia to badanie m.inn. fakt zmniejszania konsumpcji węgla ludności cywilnej w celu zabezpieczenia jak największych dostaw dla przemysłu i transportu kolejowego. Ponadto to przemysł w zachodnich krajach europejskich, posiadając inne poza węglem wąskie gardła produkcyjne na skutek niedoboru szeregu kluczowych surowców i półfabrykatów.

Trudno jest w tej chwili ocenić w aspekcie ilościowym jaki będą posiadały wpływ programy zbrojeniowe na wzrost konsumpcji węgla we wszystkich krajach marshallowskich w 1951 roku. Szacunek taki przeprowadza miesięcznik - Petroleum Press Service dochodząc do cyfry 481 mil. ton na drodze następującego obliczenia:

	1949	1950	1951 ^{a/}
	-----	-----	-----
	/w mil. ton/		
Produkcja wszystkich krajów OEEO			
bez Turcji lecz z Afryką Północną ^{b/}	429,1	438,2	462,6
Import węgla z U.S.A.	9,4	8,1	11,8

a i b/tylko węgiel kamienny, szacunek na podstawie danych za 4 - 5 miesięcy 1951 roku.

	1949	1950	1951 ^{a/}
	7	w mil. ton	7
Import węgla z Afryki Południowej	...	0,3	0,4
Import węgla z Polski	11,0	9,0	9,6
Import węgla z Czechosłowacji	0,9	0,8	1,0
	450,5	449,2	485,5
Eksport krajów OEEC do innych krajów nie marshallowskich	5,4	5,3	4,5
	445,1	443,9	480,9

Z powyższego zestawienia wynika, iż cyfra 481 mil. ton obejmuje również i t.zw. ruch zapasów podobnie ~~zresztą~~ jak cyfry dla lat poprzednich. Szacunek ruchów zapasów na kopalniach i u konsumentów w krajach marshallowskich w 1950 roku wykazuje ich spadek o ca 8 mil. ton. Spożycie zatem węgla na obszarze OEEC wynosiłoby w 1950 roku około 452 mil. ton. Z fragmentarycznych danych za pierwsze 5 miesięcy b.r. wynika, iż spadek zapasów na obszarze krajów marshallowskich zmniejszył się w porównaniu do drugiego półrocza r.ub. i wynosił około 1,8 mil. ton. Można przewidywać zatem, że w skali rocznej spadek zapasów nie przekroczy w 1951 roku około 3 mil. ton. Przyjmując tę cyfrę otrzymujemy szacunek konsumpcji krajów OEEC w wysokości 484 mil. ton, a więc o 32 mil. ton więcej niż w 1950 roku czyli o ca 7% w porównaniu do 2% wzrostu konsumpcji w 1950 roku.

Sprawozdanie z sytuacji na rynku węglowym w Anglii.

W okresie od 1 stycznia do 26 maja wydobyte węgla w Anglii wynosiło 91.347,5 tys. ton z czego na węgiel odkrywkowy przypadało 4.082 tys. ton. W porównaniu z produkcją węgla w tym samym okresie r.ub. należy zanotować wzrost wydobyte węgla kopalnianego o 2.665 tys. ton i spadek produkcji węgla odkrywkowego o przeszło milion ton. Ponieważ plan wydobywania węgla w 1951 r. wynosi 219 - 222 mil. ton w okresie pierwszych 5-ciu miesięcy b.r. dolna granica planu została wykonana w 100%

$91.347 : 5 = 18.269 \times 12 = 219.228$ tys. ton
Wykonanie planu w maju spada jednak do 92%.

$16.797 \times 12 = 201.564$ tysięcy ton

Pomimo, że ogólne wydobyte węgla za okres pierwszych 5-ciu miesięcy /dokładnie do 26 maja b.r./ jest wyższe o blisko 1,7 mil. ton od wydobywania w tym samym okresie r.ub. nie mniej nie gwarantuje, że nawet dolna granica planu zostanie w 1951 roku osiągnięta.

Wzrost wydobywania węgla kopalnianego nastąpił dzięki dodatkowej pracy przez dodatkowe zmiany w soboty, do prze-

pracowania, której zgodzili się górnicy w wyniku pertraktacji z rządem w grudniu ubiegłego, i w styczniu b.r. W zamian za przyznaną podwyżkę płac i stworzenia funduszu emerytalnego, górnicy zobowiązali się do wydobywania w okresie do końca kwietnia o 3 mil. ton więcej niż wynosiło wydobywanie w pierwszych czterech miesiącach ub. roku. Wykonanie tego zobowiązania możliwe było tylko przez pracę dodatkową, bowiem przy pracy przez normalny tydzień wydobywanie byłoby niższe od poziomu zeszłorocznego.

Praca przez dodatkowe zmiany w soboty zostanie zaprzestana na okres miesięcy letnich, to jest czerwca, lipca i sierpnia. Poziom zatem wydobywania w tych miesiącach, zwłaszcza, że są to miesiące urlopowe znowu się obniży.

Jak dotychczas nie udało się rozwiązać problemu zwiększenia wydobywania bez uciekania się do wyjątkowych metod, jakimi są niewątpliwie nadliczbowe godziny pracy. Głównym powodem jest brak dostatecznego napływu siły roboczej do górnictwa. Wprawdzie w pierwszym kwartale prawdopodobnie na skutek przyznaných podwyżek, oraz ułatwień zwalniania się z wojska nastąpił przypływ ponad 13.000 osób, jednak ilość zatrudnionych w górnictwie na koniec kwietnia w wysokości 703 tys. była ciągle o 5 tys. niższa od stanu zatrudnienia na początku 1950 roku. Poza tym tempo napływu nowych sił roboczych ostatnio osłabło, a stopa ubytku wzrosła. Pewna poprawa nastąpiła w uczęszczaniu do pracy. Procent opuszczeń wyniósł w kwietniu 11,4% jeśli chodzi o ogół zatrudnionych w porównaniu do 13,5% za pierwszy kwartał bieżącego roku, a opuszczanie pracy wśród zatrudnionych na przodku wynosiło 14% w porównaniu z 16,4% za pierwszy kwartał.

Stały wzrost wydajności wydobywania "na dole" jest rezultatem stopniowego napływu sprzętu i mechanizacji wyrębu i transportu. Mimo trudności, jakie przejawiają się w dostawach stali, przemysł produkujący sprzęt górniczy otrzymał zapewnienie, że będzie miał pierwszeństwo w uzyskaniu przydziałów. Poza sprzętem krajowym importuje się sprzęt z zagranicy. W najbliższym czasie spodziewana jest dostawa 3 zespołów - planerów i konwojerów z Niemiec Zachodnich.

Wydobywanie na robotniko-dniówkę wzrosło w kwietniu do poziomu 1,22 ton o ile chodzi o ogół zatrudnionych i do 3,18 mil. zatrudnionych na przodku w porównaniu z osiągniętymi przeciętnymi w 1950 roku 1,19 i 3,11 ton. Przeciętne wydobywanie jednak na robotniko-dniówkę w kwietniu było nieco niższe od średnich za styczeń i luty.

Przewidywania co do wysokości ogólnej produkcji węgla w Wielkiej Brytanii stoją jak dotychczas pod znakiem zapytania. Budżet węglowy na 1951 rok oparto na przewidywaniu, że produkcja dostarczy około 219 do 222 mil. ton w tym 210 mil. ton węgla kopalnianego i 12 mil. ton odkrywkowego. Wydobywanie 210 mil. ton węgla kopalnianego oznaczałoby wzrost o 6 mil. ton ponad poziom wydobywania w 1950 roku. Dotychczas uzyskano już 3 mil. ton; dalsze 3 mil. ton spodziewane są w jesieni w ramach "jesiennego wysiłku", kiedy to górnicy ponownie będą pracować na dodatkowych zmianach w tygodniu.

Produkcja węgla odkrywkowego będzie mniejsza od przewidzianych 12 mil.ton o 1,5 do 2 mil.ton. Zatem ogólna ilość węgla dostępnego na rynku krajowym z produkcji rodzimej wyniesie 220 do 221 mil.ton i chociaż cyfra ta mieści się w granicach przewidywania będzie ona niewystarczająca. Zapotrzebowanie - tak jak się ono w tej chwili kształtuje - przewyższa już bowiem znacznie górną granicę produkcji.

W 1950 roku ogólne spożycie wewnętrzne wyniosło 202 mil.ton. Układając "budżet węglowy" na 1951 rok przyjęto, że w ciągu roku nastąpi wzrost zapotrzebowania o 3 do 4% w porównaniu z rokiem poprzednim. Stanowiłoby to 208 do 211 mil.ton. Spożycie wewnętrzne w okresie sprawozdawczym t.zn. za pierwszych pięć miesięcy b.r. było na poziomie 210 mil.ton spożycia rocznego. Należy przewidywać, że w następnych miesiącach - w miarę jak produkcja zbóżeniowa przybierać będzie na sile - wzrastać będzie zapotrzebowanie na energię i konsumpcję węgla nie osłabnie.

Zapotrzebowanie wewnętrzne w miesiącach zimowych to jest do końca kwietnia b.r. było o przeszło 3 mil.ton t.j. o blisko 4% wyższe od spożycia w 1950 roku kiedy nie było tak szerokich ograniczeń konsumpcji jak w pierwszym kwartale 1951 roku. Wzrost zapotrzebowania przez przedsiębiorstwa użyteczności publicznej wynosi ogółem około 8% powyżej zapotrzebowania w roku ubiegłym. Z pośród przemysłów przetwórczych, przemysł hutniczy i żelazny zużył przeciętnie 173,5 tys.ton to jest o 2,5 tys.ton tygodniowo więcej niż w tym samym okresie ub.r. Wzrost zapotrzebowania w koksowniach wyraża się ilością 10 tys.ton tygodniowo, a to z 434 tys.ton w 1950 r. na 444 tys.ton w 1951 roku. Przemysł metalowy i konstrukcyjny zużył przeciętnie w pierwszych 21 tygodniach b.r. po 98 tys.ton tygodniowo to jest o 7% więcej niż w tym samym okresie 1950 roku.

Z powyższego wynika, że wzrost zapotrzebowania przede wszystkim na cele przemysłowe jest znacznie wyższy niż 3-4% z "budżetu węglowego" i w skali rocznej przekroczy prawdopodobnie 212 mil.ton. Z przewidzianej zatem produkcji w wysokości 219-222 mil.ton pozostałoby 7-10 mil.ton na zaspokojenie wszystkich dalszych potrzeb jak: odbudowy zapasów, bunkru i eksportu.

W okresie październik 1950 - kwiecień 1951 stan zapasów węgla spadł z 15.452 tys.ton na 9.807 tys.ton t.zn. o blisko 6 mil.ton. Według zamierzeń rządu zapasy te powinny być odbudowane w miesiącach letnich tak, aby przed nadchodzącą zimą wynosiły przynajmniej 18 mil.ton. Wynikałoby z tego, że w ciągu najbliższych 6-ciu miesięcy około 9 mil.ton należałoby skierować z produkcji na podniesienie zapasów.

W związku z faktem wysokiej konsumpcji węgla przez przemysł krajowy, oraz przewidywanym spadkiem wydobycia w miesiącach letnich, program odbudowy zapasów w skali 9 mil.ton jest prawie zupełnie nie realny, nawet przy ponownym zakontraktowaniu węgla amerykańskiego w dotychczasowej ilości to jest miliona ton od początku b.r. do końca kwietnia b.r.

kwietnia b.r.

Eksport węgla w kwietniu b.r. w ilości 431 tys. ton stanowił zaledwie 35% ilości eksportowanej w kwietniu 1950 roku. Za ubiegłe cztery miesiące roku sprawozdawczego eksport węgla spadł do 1.893 tys. ton z 5.411 tys. ton w 1950 roku. Wysokość eksportu węgla na pierwsze półrocze b.r. ustalona była prowizorycznie na 1 mil. ton kwartalnie plus pewne zaległości w wykonaniu kontraktów z ubiegłego roku, a która to zaległość oceniana jest na przeszło 2 1/2 mil. ton. Kwota dla państw europejskich na pierwszy kwartał została podwyższona o 230 tys. ton, w wyniku pewnej rewizji. Również kwota eksportowa na drugi kwartał, w wyniku rokowań z Irlandią podwyższona została o 100 tys. ton do 344 tys. ton.

Kontrakty i kwoty eksportowe na drugie półrocze są w toku negocjacji i opracowań. Panuje przypuszczenie, że eksport zostanie jeszcze bardziej ograniczony, a nawet krąży pogłoski, że wobec rosnącego zapotrzebowania wewnętrznego, zostanie on zredukowany do "symbolicznych" ilości. Dotychczas nie opublikowano szczegółów nowo zawartych kontraktów. Z zakończonych w ubiegłym okresie rokowań handlowych z Argentyną i Urugwajem wynika, że W. Brytania nie zagwarantowała dostaw określonych ilości węgla do tych krajów. Poza wspomnianą wyżej Irlandią, ustalono w układzie z Holandią kwartalną kwotę eksportową na 45.000 ton, to jest mniej niż kwota miesięczna w ub.r.

Eksport do Danii w 1951 roku ma wynieść - według posiadanych w chwili obecnej informacji - mniej niż 1 mil. ton, przy czym rząd brytyjski i tej ilości nie jest w stanie zagwarantować.

Narodowa Rada Węglowa podniosła ceny eksportowe węgla i węgla bunkrowego w granicach od 5/- do 22/6 za tonę. Podwyższone ceny odnosić się będą tylko do nowych kontraktów; dostawy węgla w wykonaniu starych kontraktów będą się odbywać po cenach nie podwyższonych.

Dostawy węgla bunkrowego w okresie sprawozdawczym wynosiły 1.186 tys. ton, o przeszło 200 tys. ton mniej niż w tym samym czasie w r. ub.

Jak wynika z dokonanego dotychczasowego przeglądu wydobycia, spożycia i eksportu, W. Brytania w dalszym ciągu stoi w obliczu kryzysu energetycznego.

Podział rynków zbytu nafty

Między najważniejszymi koncernami amerykańskimi prowadzone są od marca roku bieżącego rozmowy na temat układu o podziale wpływów na rynkach poza amerykańskich. Wobec bliskiego zawarcia układu mają nastąpić wyjaśnienia u władz sądowych U.S.A. co do dopuszczalności takiego układu w obliczu ustaw antykartelowych. Z władzami wojskowymi porozumienie już nastąpiło, gdyż inicjatywa w tej sprawie wyszła właśnie z kół wojskowych.

Projekt układu pozostaje w ścisłym związku z trudnościami w Persji i ma na celu pełne wykorzystanie urządzeń produkcyjnych i rafinerii amerykańskich koncernów naftowych przez daleko posuniętą koordynację. Chociaż układ ten nie ma bezpośrednio na celu pomocy dla Anglii i innych krajów uzależnionych od nafty perskiej, powinien on jednak ułatwić zapełnienie luki, która by mogła powstać w razie braku podaży nafty perskiej.

Przewiduje się, że w razie przerwania dostaw z Persji współpraca towarzystw naftowych amerykańskich została by rozciągnięta na inne ważniejsze koncerny. Persja wydobywała w ostatnim roku 6% światowej produkcji ropy, podczas gdy rafinerie Abadanu wytwarzały ponad 4% produktów naftowych w skali światowej bez Z.S.R.R.

Utrata nafty perskiej spowodowałaby dla Zachodniej Europy a specjalnie dla Anglii, wielkie trudności i zmusiłaby prawdopodobnie Anglię do przywrócenia systemu przydziałów na benzynę.

Produkcja i import rud żelaznych zachodnio-europejskich
producentów żelaza i stali

	<u>1948</u>	<u>1949</u>	<u>1950</u>
	/ w tys. ton /		
Anglia			
produkcja	13.299	13.612	13.144
import	8.871	8.832	8.548
Austria			
produkcja	1.197	1.488	1.859
import	139	273	...
Belgia i Luksemburg			
produkcja	3.491	4.181	3.877
import	8.740	9.070	8.254
Francja			
produkcja	23.008	31.410	29.982
import	261	396	168
Holandia			
produkcja	-	-	-
import	753	717	812
Niemcy Zachodnie			
produkcja	7.275	9.112	10.883
import	2.429	4.518	4.870
Szwecja			
produkcja	13.287	13.748	13.927
eksport	11.518	12.784	12.949

	1948	1949	1950
	/ w tys. ton /		
Włochy			
produkcja	566	549	442
import	130	390	503

Z powyższej tabeli wynika, że wydobycie rud żelaznych w krajach zachodnio-europejskich posiadających przemysł stalowy utrzymuje się na ogół na stałym poziomie. Wyjątek stanowi Francja, Niemcy Zachodnie i Austria, w których produkcja rud znacznie wzrosła od 1948 roku. W imporcie rudy natomiast większą zmianę wykazują jedynie Niemcy Zachodnie. Od 1948 roku zwiększyły one ten import dwukrotnie.

Zagadnienie rudy żelaznej w Niemczech Zachodnich

Rosnące zainteresowanie tym zagadnieniem płynie z trzech źródeł: 1/ rozbicie powiązań pionowych w Niemczech Zachodnich w zakresie stali ma również doprowadzić do nowego podziału stosunków własności w dziedzinie rudy żelaznej, 2/ brak rud żelaznych i złomu w Europie Zachodniej oraz silna walka o zdobycie przewagi na tym rynku, 3/ zagadnienie to jest szczególnie wrażliwe ze względu na paraflowanie planu Schumana i ewentualne zwiększenie importu rudy żelaznej z Lotaryngii.

Po zakończeniu działań wojennych zaszły w Niemczech Zachodnich duże zmiany. Wielkie piece wytapiały stal i żelazo opierając się w 30% na złomie stali i żelaza w porównaniu do 5 - 6% przed wojną. Udział złomu powoli spadał do około 20% w 1950 roku. W związku z produkcją stali w wysokości około 12 mil. ton rocznie zmniejszyło się zapotrzebowanie na rudę zagraniczną w porównaniu z okresem przedwojennym, co występuje tym wyraźniej, że własne kopalnie rudy żelaznej dostarczają niemal tę samą ilość surowca co przed wojną.

Wydobycie rudy żelaznej w Niemczech Zachodnich / w tysiącach ton /

Rok	Ruda	Zawartość żelaza
1938	10.796	3.072
1946	3.877	1.024
1947	4.444	1.197
1948	7.275	1.919
1949	9.112	2.436
1950	10.883	2.939

W roku bieżącym wydobycie rudy żelaznej w Niemczech Zachodnich ma ść 12 mil. ton surowca, co stanowić będzie

1/7 wydobycie rudy w Europie Zachodniej. Pod względem wartości żelaza wydobycie to będzie stanowiło zaledwie 1/10 produkcji Zachodniej Europy. Poniższa tablica przedstawia import rudy żelaznej do Niemiec Zachodnich:

	1938		1949		1950	
	tys. ton	%	tys. ton	%	tys. ton	%
Ogółem	21.928	100	4.518	100	4.870	100
Belgia Luks.	1.776	8,1	237	5,3	38	1,0
Francja	5.056	23,1	124	2,7	132	2,7
Norwegia	1.118	5,1	164	3,6	199	4,1
Szwecja	8.992	41,0	3.419	75,7	3754	77,1
Hiszpania	1.083	5,0	153	3,4	99	2,0

Jak widać z powyższej tabeli zmiany w imporcie rud żelaznych zachodzą w stosunku do okresu przedwojennego tak pod względem ilości jak i jakości. Łączny przywóz spadł w 1950 roku w porównaniu do 1938 o 75%. Natomiast obserwuje się duże zmiany w imporcie pod względem jakościowym. Następuje ogromny spadek przywozu ubogiej w żelazo rudy z Francji, Belgii i Luksemburga. Udział Francji w dostawach do Niemiec Zachodnich spada niemal dziesięciokrotnie z 23,1% w 1938 do 2,7% w 1950 roku, a z łącznego obszaru Belgii Luksemburga z 8,1% w 1938 r. do 1,0% w 1950 roku. Natomiast zaczyna dominować Szwecja, której udział w dostawach rudy podniósł się z 41% w 1938 r. do 77,1% w 1950 r. Szwecja obiecała dostarczyć w bieżącym roku większe ilości rudy niż w poprzednim roku. Mówi się o tym, że Ruhra otrzyma około 4,85 mil. ton rudy szwedzkiej.

Huty Niemiec Zachodnich opierały swoją działalność w 1950 r. w 32% na żelazie z rud krajowych, w 31,5% na żelazie z rud zagranicznych, w 28% na żelazie ze złomu, szlaki itd. oraz w 9% na żelazie pochodzącym z przetopu innych rud krajowych, gdzie żelazo jest produktem ubocznym. Przed wojną stosunki kształtowały się w ten sposób, że na rudy krajowe przypadało 19%, na wytopy z innych rud 4%, natomiast na rudy zagraniczne aż 64%, a na złom, szlakę itd. przypadało pozostałe 13% /w czym na złom 5%/. Zmiany, jakie zaszły po wojnie, charakteryzuje najlepiej zsumowanie pozycji krajowych i zagranicznych, otóż w 1937 roku 36% żelaza, przetapianego w hutach pochodziło z zasobów wewnętrznych, natomiast w 1950 roku udział ten podniósł się do 70%. Obecnie obserwuje się wzrastanie udziału w wytopie rud zagranicznych, co podyktowane jest przede wszystkim brakiem koksu. Uboższe rudy zachodnio-niemieckie wymagają użycia większej ilości deficytowych ostatnio paliwa, natomiast bogatsze rudy zagraniczne pozwalają na wytop przy mniejszym zużyciu koksu. Z tych względów i IV kwartał 1950 roku 35% żelaza pochodziło z surowców importowanych wobec 27% w I kwartale ubiegłego roku. Przypuszcza się, że w bieżącym roku kryzys opałowy w Niemczech Zachodnich zmusi do jeszcze większego stosowania rud zagranicznych, zwłaszcza ze Szwecji. Oblicza się, że w 1953 roku Europa Zachodnia będzie miała niedobór rud żelaznych w

wysokości 7 mil. ton, co da deficyt około 2,7 mil. ton żelaza. Przewiduje się, że wspomniany deficyt może być pogłębiony wskutek zwiększenia wywozu rud zachodnio-europejskich do U.S.A. Jak wiadomo U.S.A. agresywnie zakupują wszelkie surowce strategiczne, a przede wszystkim rudy żelazne, które w U.S.A. są artykułem deficytowym.

Wydobycie rud żelaznych w Niemczech Zachodnich hamowane jest przez kryzys węglowy, jak również przez podrożenie transportu. Przewiduje się też duże trudności przy rozszerzaniu wydobywania rud w Niemczech Zachodnich z powodu braku funduszy na inwestycje. Przemysł hutniczy i górnictwo Niemiec Zachodnich cierpią na dotkliwy głód finansów, co w okresie powojennym spowodowało inwestycje i remonty kapitalne w tych gałęziach do minimalnego poziomu.

Krupp interesuje się rudą chromową w Turcji

Według miesięcznika angielskiej Izby Handlowej w Turcji nowe bogate pokłady rudy chromowej zostały odkryte w Mugla. Między tureckim Instytutem Badań Mineralnych i firmą Krupp został zawarty układ w sprawie eksploatacji tych pokładów.

Produkcja cementu w Brazylii

Według wiadomości z Rio de Janeiro produkcja cementu przekroczyła w pierwszych miesiącach roku 300 tys. ton, w związku z czym przypuszcza się, że produkcja całoroczna osiągnie 1.200 tys. ton.

Zwyżka ceny cementu w Anglii

Ministerstwo Pracy zatwierdziło 5%-ową podwyżkę ceny cementu azbestowego na podstawie wzrostu kosztów produkcji.

Przemysł szklany w Niemczech Zachodnich

Od zakończenia wojny zdolność produkcyjna przemysłu szklanego w Niemczech Zachodnich znacznie wzrosła, choć produkcja ilościowo powiększyła się nie więcej niż o 20%. Do 69 przedwojennych hut szklanych przybyło 41 nowych, a prócz tego powstało około 250 nowych przedsiębiorstw przetwórczych i uszlachetniających. W rezultacie - mimo racjonalizacji i mechanizacji przeprowadzanej kilkakrotnie w ciągu ostatnich lat 15-tu - liczba zatrudnionych w przemyśle szklanym wzrosła z 28.200 w 1936 r. na 44.600 w sierpniu 1950 roku.

Również zostały rozwinięte w Niemczech Zachodnich te gałęzie przemysłu szklanego, które przed wojną znajdowały

się przeważnie na terenie obecnej Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Należą do nich: szkło oświetleniowe, szkło techniczne, laboratoryjne, prasowane, szkło do gospodarstwa domowego, prasowane kryształ, szkło optyczne, farmaceutyczne, do instrumentów naukowych i do termometrów, ozdoby choinkowe oraz oczy sztuczne.

Praktycznie przemysł szklany Niemiec Zachodnich jest w możności produkować wszelkie artykuły szklane, dzięki wysoko kwalifikowanej sile roboczej. Od czasów wojny zapotrzebowanie na szkło było bardzo duże i to nie tylko na szkło budowlane i oświetleniowe ale również w takim samym zakresie na artykuły użytku domowego, naczynia oraz wszelkie szkło techniczne i przemysłowe.

Na początku roku bieżącego pojawiły się pewne trudności dla zbytu na rynku wewnętrznym, po części spowodowane konkurencją wyrobów przemysłu Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Chemikalia

Lekarstwa jako "artykuły strategiczne" wyłączone z wolnego eksportu Stanów Zjednoczonych.

Histeria amerykańskich władz rządowych na punkcie gromadzenia i zabezpieczania t.zw. zapasów strategicznych osiągnęła niedawno nowe stadium nasilenia, kiedy cały szereg medykamentów i farmaceutyków włączone zostało do t.zw. "Positive Liste" obejmującej wszystkie te artykuły, które nie mogą być eksportowane do Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowych, a wywóz ich do innych państw kapitalistycznych wymaga specjalnych zezwoleń eksportowych. Jak wiadomo Amerykanie domagali się wprowadzenia analogicznych dyskryminacji eksportowych od innych swoich wasali marszałkowskich pod presją odmówienia kredytów i t.zw. pomocy zbrojeniowej.

Na liście lekarstw objętych dyskryminacją nie brak tak pospolitych środków przeczyszczających jak olej rycynowy i biały olej parafinowy. Ponadto lista imperialistycznego embargo obejmuje m.in.: wszelkie preparaty biologiczne dla użytku weterynaryjnego, wszelkie szczepionki dla ludzi, artykuły z wyciągów gruczołowych, środki i związki zawierające antybiotyki i sulfamidy, penicylinę i streptomycynę, sulfodiazole i pochodne, oraz wszystkie preparaty nieorganiczne zawierające materie rado-aktywne. Z innych artykułów chemicznych pokrewnych farmaceutykom należy wymienić ponadto proszek DDT oraz wszelkie inne związki owadobójcze jak i do niszczenia grzybu w stanie suchym lub płynnym.

Eksport rado-aktywnych chemikalii z Anglii.

W maju b.r. W. Brytania eksportowała największą dotychczas ilość izotopów w okresie miesięcznym od początków istnienia tego typu eksportu. W miesiącu tym wysłano drogą powietrzną i morską 236 przesyłek z czego największą ilość otrzymała Francja - 71 przesyłek. W kwietniu i w marcu b.r. eksport izotopów wynosił odpowiednio: 211 i 155 przesyłek. W 5-ciu pierwszych miesiącach 1951r. łączna ilość wysyłek wyniosła 961 w porównaniu do 483 w tym samym okresie o rok wcześniej.

Ogółem 17 państw w b.r. importowało radioczyste izotopy z Anglii, a mianowicie: Francja, Irlandia, Niemcy

Zachodnie, Austria, Belgia, Dania, Holandia, Włochy, Nowa Zelandia, Norwegia, Portugalia, Południowa Afryka, Hiszpania, Szwecja, Szwajcaria i Turoja.

Wzrost cen farb na rynku angielskim.

Poniższe zestawienie ilustruje wzrost cen nominalnych niektórych farb w Anglii na przestrzeni od stycznia do maja b.r.

1 9 5 1

gat.farby	jedn.	styczeń		maj		zmiana w	
		£.	s	£.	s	%%	
Ochra afrykańska	tona	24	15	26	15	+	8
Czerwień ołow.65%	"	17	10	18	15	+	7
Czerwień ołow.85%	"	14	0	22	15	+	62
Rozpuszcz. brąz.	"	21	0	24	0	+	14
Vandyke proszek	"	23	0	25	0	+	9
Rozpuszcz. brąz	"	230	10	260	0	+	13
Vandyke krysz.	"	224	0	256	0	+	14
Chrom czysty	"	230	0	260	0	+	13
Żółta farb.chrom.	"	139	10	170	0	+	22
Pomarańcz.farba chromowa	"	144	0	173	0	+	20
Biel cynk./piecz.	"	145	5	174	0	+	20
czzerwona/	"	115	0	155	0	+	35
Biel.cynk./p.ziel./	"	52	17	61	0	+	15
Biel.cynk./p.biała/	"						
Biel cynk./p.srebr./	"						
Litopon 30% /ang./	"						

Wzrost eksportu barwników anilinowych w Szwajcarii.

W pierwszych 5-ciu miesiącach b.r. Szwajcaria eksportowała 4,937 ton farb anilinowych w porównaniu z 3.149 ton. w tym samym okresie o rok wcześniej. Wzrost wartości eksportu wyniósł w tym czasie o 57%, czyli że przeciętna ceny eksportowanych szwajcarskich farb anilinowych podniosły się o ca 2% w okresie od maja 1950 r. do maja 1951. W maju eksport farb anilinowych ze Szwajcarii był nieco niższy w kwietniu wynosząc 971 ton o wartości 25,2 mil.fr. szw. Głównymi odbiorcami były następujące kraje:

	V - 1 9 5 0		V - 1 9 5 1	
	w q	w 1000 fr.	w q	w 1000 fr.
Francja	220	691	1227	3.292
W. Brytania	297	723	725	2.056
Niemcy Zachodnie	682	1.161	852	1.964
Holandia	325	545	973	1.802
Włochy	853	2.491	612	1.793
Argentyna	499	1.866	466	1.541
Stany Zjedn.	304	798	549	1.304
Indie	324	1.237	176	807
Chiny Ludowe	21	47	265	752

Spadek światowych zapasów nawozów azotowych.

Według raportu znanej angielskiej firmy Messrs Aikman Ltd. w pierwszej połowie b.r. nastąpiły dosyć znaczne zmiany na światowym rynku nawozów azotowych. Z powodu braku węgla w krajach zachodnio europejskich, oraz ogólnego niedoboru kwasu siarkowego, produkcja nawozów azotowych w pierwszych pięciu miesiącach b.r. była w krajach kapitalistycznych niższa niż ją szacowano na początek b.r. W przeciwieństwie do powyższego konsumpcja nawozów wzrosła co spowodowało dosyć znaczny spadek ich zapasów. Obecnie szacuje się iż ogólnoswiatowe zapasy azotniaków /bez ZSRR/ nie przekraczają 270.000 ton, czyli że stanowią ekwiwalent 22 dni produkcji co - zdaniem ekspertów angielskich - jest poziomem wyjątkowo niskim. W tym samym czasie w r.ub. zapasy nawozów azotowych szacowane były na 420.000 ton, a w latach przedwojennych jedynie zapasy handlowe i u konsumentów kształtowały się z reguły na poziomie dwumiesięcznej produkcji światowej.

Według obliczeń FAO światowa produkcja nawozów azotowych miała osiągnąć w 1950/51 r. około 3.870 tys. ton czystego azotu /N/ wobec 3.736 tys. ton w 1949/50 /bez ZSRR/. Według dotychczasowych danych poziom produkcji azotniaków szacowany przez FAO nie zostanie osiągnięty.

Kauczuk, drewno, papier

Weldunki z międzynarodowego rynku kauczuku.

Obniżenie ceny kauczuku naturalnego w Stanach Zjednoczonych.

W dn.22 czerwca rząd Stanów Zjednoczonych obniżył cenę kauczuku naturalnego o 14 ¢ na lb z ważnością od 1-go lipca. Obecnie cena wynosić będzie ¢ za lb. Równocześnie nastąpiła obniżka cen w Singaporze o 6,5 ¢ malajskich która kształtowała się na poziomie w dn.22.VI. 145,5 - 146 ¢ malajskich za No 1 RSS fob z dostawą na lipiec. Podobne osłabienie tendencji miało miejsce na giełdzie londyńskiej, gdzie w tym samym dniu notowano kauczuk RSS spot na poziomie 45 1/4 - 45 3/4 za lb. W dn.20 czerwca b.r. ten sam gatunek kauczuku notowano 46 1/2 d - 47 1/2 d za lb.

Eksport kauczuku naturalnego z Cejlonu.

W pierwszym kwartale b.r. eksport kauczuku surowego z Cejlonu wniósł 31.857 ton czyli o blisko 5.000 ton więcej niż wynosiła produkcja w tym okresie. Eksport w 1950 r. /całoroczny/ wynosił 117.253 ton. Pełna lista odbiorców kauczuku cejlońskiego przedstawiała się w pierwszych trzech miesiącach b.r. następująco:

W. Brytania	- 8.225 ton	Dania	- 227 ton
Stany Zjedn.	- 8.070 "	Szwecja	- 251 "
Włochy	- 3.784 "	Norwegia	- 150 "
Niemcy Zach.	- 3.545 "	Poł.Afryka	- 126 "
Kanada	- 1.804 "	Argentyna	- 142 "
Belgia	- 1.529 "	Kuba	- 44 "
Francja	- 1.001 "	Egipt	- 35 "
Indie	- 814 "	Środkowy	
Holandia	- 669 "	Wschód	- 30 "
Australia	- 572 "	Inne	- 554 "
Kraje Ameryki Łacińskiej	- 284 "		

Ogółem zapasy na koniec marca wynosiły 7.860 ton z czego 4.392 ton było w posiadaniu producentów.

Światowa produkcja i eksport papieru gazetowego.

Newsprint Association of Canada ogłosiła dane dotyczące produkcji i eksportu najważniejszych producentów papieru gazetowego w r.1950 oraz w pierwszych 4-ch miesiącach 1951 r. Według tych danych zdolność produkcyjna

kanadyjskiego przemysłu papieru gazetowego wzrosła w 1950 roku o 586 tys. ton w porównaniu z r. 1946, wynosząc 5227 tys. ton. Zdolność produkcyjna Kanady w I-ej połowie 1951 r. wzrosła do poziomu 5360 tys. ton, czyli o 133 tys. więcej aniżeli w r. ub. i o 700 tys. więcej niż w r. 1946.

Produkcja Kanady w 1950 r. osiągnęła 5279 tys. ton, dając wzrost o 47% w stosunku do 1945 r. i przewyższając produkcję z r. 1939 o 2100 tys. ton. W pierwszych 4-ch miesiącach b. r. następuje dalszy wzrost produkcji papieru gazetowego, mianowicie o 6,4% w porównaniu z tym samym okresem roku poprzedniego. Produkcja ta wyniosła w okresie od stycznia do kwietnia 1951 roku - 1.799 tys. ton, a w skali rocznej wyniesie ona 5450 tys. ton.

W 1950 r. przemysł kanadyjski dostarczył na rynek krajowy jedynie 355 tys. ton, do Stanów Zjednoczonych wysłano 4748 tys. ton, na rynki zamorskie 208 tys. ton /z czego Anglia otrzymała 26 tys. ton, Australia i Nowa Zelandia 33 tys. ton, Ameryka Południowa 16 tys. ton, Ameryka Środkowa 88 tys. ton i inne rynki 42 tys. ton/. W geograficznej strukturze eksportu kanadyjskiego nastąpiło na przestrzeni ostatnich kilku lat /1945-50/ zasadnicze przesunięcie, którego wynikiem jest wzrost dostaw kanadyjskich do U.S.A. o 78% i zmniejszenie o 70% dostaw do innych krajów. W pierwszych 4-ch miesiącach b. r. eksport do Stanów Zjednoczonych wyniósł 1.548 tys. ton, to znaczy o 5% więcej aniżeli w tym samym okresie 1950 r. Natomiast przesyłki do innych krajów wzrosły o 127%. Dostawy krajowe utrzymywały się na poziomie z roku poprzedniego.

Porównanie produkcji masy papierowej i papieru z krajową produkcją papieru gazetowego wykazuje, że ta ostatnia stanowiła w 1950 r. 56% ogólnej produkcji papierniczej Kanady.

Produkcja w Stanach Zjednoczonych przekroczyła w 1950 r. teoretycznie zdolność produkcyjną o 22 tys. ton, dając 1015 tys. ton, z czego 15 tys. ton wysłano zagranicę. Konsumcja krajowa wynosząca 5937 tys. ton prawie w całości zaopatrywana była w papier produkcji krajowej i kanadyjskiej. Europa dostarczyła jedynie 170 tys. ton.

W pierwszych miesiącach b. r. produkcja wyniosła 360 tys. ton t. zn. 18% więcej w stosunku do tego samego okresu 1950 r.

Największymi konsumentami papieru gazetowego w Stanach Zjednoczonych były w 1950 r. następujące pisma:

New York News	-	295.000 t.
Chicago Tribune	-	195.000 t.
Los Angeles Times	-	100.000 t.

Przeciętna ilość stron wypadająca na jeden dziennik wynosiła 36, dla wydań niedzielnych 112 /w poprzednim roku odpowiednio 34 i 107/

Produkcja państw skandynawskich dała w ub.r. 993 tys. ton z czego na eksport przeznaczono 790 tys. ton. W pierwszych czterech miesiącach b.r. zaznaczyło się obniżenie eksportu ze 190 tys. ton w tymże okresie 1950 r. na 173 tys. ton. Produkcja i eksport poszczególnych krajów skandynawskich i W. Brytanii przedstawiały się następująco:

	Produkcja	Eksport	Eksport w % produkcji
	w t y s i ą c a c h t o n		
Finlandia	460	416	90,5
Norwegia	175	148	84,5
Szwecja	358	226	63,2
W. Brytania	609	115	18,9

Ostatnio zawarta została umowa między British Newsprint Supply Co. i przemysłowcami kanadyjskimi na dostawę do Anglii papieru gazetowego. W ciągu najbliższych trzech lat dostawy te /mają/ się zwiększyć 4 - 5 razy w porównaniu z r. 1950, w którym to roku Anglia importowała z Kanady 18 tys. ton tego artykułu. Głównymi dostawcami papieru gazetowego do Anglii były dotychczas Szwecja, Finlandia i Norwegia.

Francja konsumuje przeciętnie około 300 tys. ton papieru gazetowego rocznie, głównym jej dostawcą zagranicznym jest rynek skandynawski, jednak w tym roku dostawy te muszą ulec zmniejszeniu na skutek skierowania eksportu Szwecji i Norwegii do Stanów Zjednoczonych.

Import papieru gazetowego do Turcji.

Wobec rosnącego zapotrzebowania Turcja zamierza importować w II-iej połowie 1951 r. 4 - 5 tys. ton papieru gazetowego. Na import ten przeznaczone są kredyty w wysokości 800 tys. \$. Papier oznaczony znakami wodnymi opłaca przy imporcie do Turcji cło trzykrotnie niższe od papieru nie zaopatrzonego w takie znaki.

Podwyższenie opłat eksportowych celulozy i papieru gazetowego w Norwegii.

W okresie dzielącym ogłoszenie nowych opłat eksportowych od momentu rozpoczęcia ich obowiązywania, norweski przemysł przetwórczy gwałtownie zwiększył eksport celulozy i papieru gazetowego, kierując go do portów szwedzkich, chcąc w ten sposób uniknąć płacenia wyższych cł. Transporty te zostały zmagazynowane w głównej mierze w Göteborgu i Stromstadzie, gdzie wielkie firmy drzewne Norwegii posiadają swoje składy, dzięki którym towary tam złożone mogą oczekiwać na wyżkę cen światowych. Jednocześnie ze zwiększenie eksportu miało miejsce ograniczenie

dostaw na rynek krajowy. Z jednego tylko portu Halden wywieziono w pierwszych dwu tygodniach maja czterokrotnie więcej papieru gazetowego i dwukrotnie większą ilość celulozy niż w tym samym okresie roku poprzedniego. Odpowiednie cyfry tego eksportu dla obu artykułów wynosiły w pierwszych dwu tygodniach maja 2652 i 11387 ton. Tymczasem do portów na użytek wewnętrzny skierowano jedynie 107 ton papieru gazetowego w pierwszej połowie maja roku bież. zamiast 1146 ton w tym samym okresie roku ub.

Eksport drzewa ze Szwecji.

Z chwilą kiedy okazało się, że Szwecja może otrzymać tylko 1/3 ilości węgla, która miała jej być dostarczona przez Anglię na podstawie ostatniej umowy handlowej, musiała ona zapewnić sobie dostawy innych państw eksportujących węgiel. W zamian za to jednak Szwecja nie mogła odmówić żądaniom niektórych z tych państw dodatkowych dostaw celulozy. Prawdopodobnie obejmą one znaczne ilości tego artykułu tak, że dotychczasowi odbiorcy nie mogą spodziewać się w r.b. zwiększenia dostaw celulozy ze Szwecji. Nadzieje na zwolnienie do eksportu znacznej części kontyngentu zarezerwowanego dla Stanów Zjednoczonych są brackiej nikłe ze względu na to, że większość producentów celulozy nie chce tracić kontaktu z rynkiem amerykańskim, a poza tym Szwecja nie zrezygnuje z eksportu, który zapewnia jej wpływy dolarowe.

Z drugiej jednak strony na eksport szwedzki działa hamująco wprowadzenie w Stanach Zjednoczonych maksymalnych cen na celulozę i papier produkowane w kraju oraz importowane z zagranicy. Ceny wewnętrzne są o wiele niższe od cen importowych - na III kwartał ustanowiono maksymalne ceny importowe na poziomie o 25 \$ niższym od tych, które podali szwedzcy eksporterzy. Należy zaznaczyć, że ceny szwedzkie są już i tak obniżone o 25 \$ w stosunku do uzyskiwanych w czerwcu. Wobec tego, że celulozę szwedzka może być sprzedawana na innych rynkach o 50 - na tonie /short/ drożej, należy spodziewać się wycofania się eksporterów szwedzkich z rynku amerykańskiego o ile nie wejdą w grę czynniki natury politycznej w postaci presji ze strony Stanów wywieranej na Szwecję.

Przewidywane jest również wprowadzenie cen maksymalnych w USA na importowaną masę papierową - jeśli będą one zbyt niskie, niektórzy producenci szwedzcy prawdopodobnie zrezygnują z eksportu do Ameryki.

Rynek tarcicy w U.S.A.

Jak donosi N.A.P. ilość tarcicy iglastej i liściastej przeznaczonej na zaspokojenie potrzeb wojennych wyniesie w przyszłym roku budżetowym /od 1 kwietnia/ 909 tys. standartów. Ilość ta nie obejmuje dykty klejonej, słupów, pali itp. W bieżącym roku budżetowym zapotrzebowanie wojen-

ne wynosi 757,5 tys. standartów tarcicy liściastej i iglastej. Wobec dostatecznego zaopatrzenia rynku N.P.A. nie przewiduje konieczności wprowadzenia kontroli nad tarcicą.

Import tarcicy do Niemiec Zachodnich.

Niemcy Zachodnie zamierzają wznowić przerwane w lutym b.r. w związku z brakiem walut wydawanie pozwoleń na import z państw marshallowskich towarów zliberalizowanych, jak również kontyngentowanych. Do tych ostatnich należy tarcica ze Szwecji objętej zgodnie z umową handlową, kontyngentem w wysokości 125 tys. stand.

W ciągu maja Szwecja miała dostarczyć w ramach tego kontyngentu około 8 tys. stand. wartości 1,8 mil. \$. Równocześnie "rządowe" koła Niemiec Zachodnich zwróciły się do władz O.E.E.C. w Paryżu - jak podaje BIKI - z prośbą o udzielenie dla Niemiec Zachodnich kredytu 2-ch mil. \$ na import tarcicy z państw marshallowskich, wśród których właściwie tylko Szwecja i Austria są dostawcami tarcicy do Niemiec Zachodnich.

Brak kopalniaków w Niemczech Zachodnich.

Zapotrzebowanie Niemiec Zachodnich na kopalniaki wyniesie w r. 1951-52 3,5 mil. m³, a w r. 1952-53 wzrośnie do 3,8 mil. m³. Wobec coraz bardziej zmniejszających się możliwości wyrębu kopalniaków w lasach zachodnio-niemieckich przewiduje się poważne trudności zaopatrywania tamtejszego przemysłu węglowego w kopalniaki krajowe. Wyrąb lasów zachodnio-niemieckich dostarczy w roku bież. 3,2 mil. m³ kopalniaków, powodując powstanie nieznacznej niedoboru. Już jednak w przyszłym roku wyrąb kopalniaków spadnie wg. przewidywań do 2,9 mil. m³. W związku z tą ciężką sytuacją, zachodnio-niemiecki przemysł węglowy rozpoczął już starania o import 1 mil. m³ drzewa dla kopalń węgla. Zapasy kopalniaków w Niemczech Zachodnich wystarczają obecnie na pokrycie zapotrzebowania na przeciąg 50 dni. Niedawno jeszcze rezerwy kopalniaków pokrywały zapotrzebowanie 70-dniowe.

Zaznaczyć należy, że niemieccy importerzy kopalniaków napotykają na poważne trudności z powodu wysokich cen i braku dewiz w Niemczech Zachodnich z jednej strony, i z drugiej, ze względu na dążenia eksporterów zagranicznych do zwiększenia wywozu półfabrykatów i fabrykatów, np. celulozy lub masy drzewnej przy ograniczeniu wywozu surowców. W celu zapewnienia sobie dostaw z Austrii i Jugosławii, zachodnio-niemieckie koła gospodarcze uzależniają swój eksport do tych krajów, od importu kopalniaków.

Trudności na rynku drzewnym odbiły się również na cenach drewna opałowego. Ponieważ 90% wyrębu w Niemczech Zachodnich przeznaczają się na cele przemysłowe odczuwa się silnie brak podaży drewna na opał, co spowodowało wzrost cen wolno-rynkowych o 50% ponad poziom oficjalny.

Sukrowce włókiennicze i wyroby

BAWEŁNA

Za miesiąc kończy się sezon bawełniany 1950/51 i sporządzony na dzień 31.VII. bilans /vide str. / oparty na faktycznych cyfrach do czerwca włącznie plus przewidywania za lipiec, wykazuje zmniejszenie się zapasów światowych o około 32%.

Wg dotychczasowych obliczeń ewentualne - przyszłe zbiory świata mogą dać 34 - 36,000.000 bel co z łatwością pozwoli odrestaurować zapasy do wysokości z lipca 1950 roku. Nie należy natomiast zapomnieć, że właśnie okres dojrzewania bawełny i następujący zaraz potem okres zbiorów, najbardziej czuły jest na warunki klimatyczne i często przynosi ze sobą największe niespodzianki co do wydajności i gatunku bawełny. Od ostatecznych wyników zbiorów zależna więc będzie sytuacja na rynku bawełnianym i przyszły rozwój cen, które w sezonie 1950/51 osiągnęły rekordowy w historii bawełny, poziom. Chociaż wyniki zbiorów będą wywierać poważny wpływ na poziom cen, nie będzie to jedyny ani wyłączny czynnik decydujący jak to bywało w latach poprzednich a zwłaszcza w latach przedwojennych. Kluczową pozycję jaką zajmują Stany Zjednoczone w dziedzinie bawełny handlowej, mogą USA wykorzystać w celach politycznych, tak samo jak to już czyniły w roku bieżącym, przez wprowadzenie restrykcji eksportowych i wtedy pomimo stosunkowo bardzo dobrych zbiorów, mogą ceny utrzymać się na nieodpowiednio wysokim poziomie.

Dalszym poważnym czynnikiem będzie polityka zapasów, jaką uprawiać będą państwa posiadające szeroko rozwinięty przemysł bawełniany jak Anglia, Japonia, Indie, Francja, Włochy itd. Jeżeli bowiem ta grupa konsumentów gonąć będzie za szybkim uzupełnieniem zredukowanych obecnymi zapasów, łatwo zdarzyć się może, że pomimo poważnej podaży, ceny nie spadną w odpowiednim stosunku, lecz nawet wykażą tendencję mocną i utrzymaną.

W okresie sprawozdawczym ceny były mniej więcej ustabilizowane, z wyjątkiem rynku brazylijskiego, gdzie pod wpływem udanych wczesnych zbiorów, bawełna staniała o 10 do 12%.

Omawiając sytuację poszczególnych rynków, należy podkreślić co następuje:

U. S. A.

=====

Jak dotychczas warunki atmosferyczne są w więk-

szości pasa uprawnego sprzyjające i szkodników nie zauważono w rozmiarach ponad przeciętną lat normalnych.

Obroty giełdowe są minimalne, gdyż przemysł krajowy zdaje się być dobrze zaopatrzony i eksport prawie że ustał, wobec wyczerpania przyznanych kontyngentów wywozowych.

Ceny giełdowe "Future" na terminy od października począwszy lekko zniżkowały i obracają się obecnie w granicach od 38.- do 38.50 za lb z dostawą Październik/Grudzień i od 37.40 do 38.- za lb z dostawą w I półroczu 1952. Konsumcja bawełny przemysłu amerykańskiego narazie jeszcze wzrasta i wg. danych statystycznych za okres styczeń-maj wynosi około 918.000 bel miesięcznie, co może dać globalną roczną w wysokości ponad 11.000.000 bel.

Wg. ostatnio ogłoszonych danych Departamentu Rolnictwa, przeciętna wartość zbiorów 1950/51 dla farmerów wynosi 132.- \$ od akra, - i jest wyższa o około 37.- \$ od uzyskanego w zeszłym sezonie utargu.

Koszty odziarniania i belowania jak również koszty robocizny przy zbiorze bawełny wzrosły w bieżącym sezonie zaledwie o 6,5% - wtedy kiedy ceny farmerskie zyskały prawie 30%.

W ostatniej chwili nadeszły wiadomości z U.S.A., że rząd ogłosił listę tymczasowych alokacji na pierwsze 4 miesiące nowego sezonu t.j. począwszy od 1 sierpnia do końca listopada br. jak następuje:

Anglia	307.000 bel	Liban	2.000 bel
Irlandia	3.000 "	Izrael	5.000 "
Francja	335.000 "	Franc.Afryka	4.000 "
Belgia	80.000 "	Połudn.Afryka	8.000 "
Holandia	106.000 "	Indie	140.000 "
Niemcy Zach.	307.000 "	Indo-Chiny	12.000 "
Dania	17.000 "	Indonezja	10.000 "
Szwecja	22.000 "	Japonia	503.000 "
Norwegia	10.000 "	Korea	22.000 "
Finlandia	6.000 "	Formosa	22.000 "
Szwajcaria	22.000 "	Filipiny	8.000 "
Austria	36.000 "	Australia	3.000 "
Portugalia	3.000 "	Boliwia	4.000 "
Hiszpania	45.000 "	Chile	34.000 "
Włochy	307.000 "	Kolumbia	34.000 "
Jugosławia	45.000 "	Kuba	15.000 "
-----		Urugwaj	1.000 "
Razem Europa	1,651.000 bel	Wenezuela	6.000 "
		Kanada	bez ograniczeń
		Rezerwa	16.000 bel
-----		-----	
		Razem	849.000 "
		Europa	1,651.000 "
-----		-----	
		Razem	2,500.000 bel
=====		=====	

Niespodzianką jest wysokość kontyngentów w porównaniu z przydziałami zeszłego sezonu, które na cały rok operacyjny wynosiły zaledwie 3,696.000 bel.

Ponadto należy zwrócić uwagę na wyjątkowo niski kontyngent angielski, który wyraźnie wskazuje na istniejące napięcie między Anglią i U.S.A.

Na konferencji surowcowej w Washingtonie, gdzie w dalszym ciągu mówi się na temat sprzedaży wełny Stanom Zjednoczonym poza aukcjami, Anglia jest najzaciętszym wrogiem koncepcji amerykańskiej. Nie ulega wątpliwości, że przydział bawełny amerykańskiej jest narazie pierwszym odwetem amerykańskim w stosunku do Anglii.

E G I P T =====

Ustalone przez rząd egipski w kwietniu ceny minimalne spowodowały dalszy spadek obrotów na giełdzie w Aleksandrii. Notowania są raczej nominalne i rzadko kiedy przewyższają poziom cen minimalnych i tylko w granicach kilkudziesięciu punktów setnych.

Rząd zaniepokojony takim stanem rzeczy, obniżył z ważnością od dnia 28 maja br. do 31 sierpnia włącznie, cło eksportowe o 75% do LE 2.- za 100 kg /= 2.95 \$ USA za lb/. Z obniżki tej korzystać będą jedynie kontrakty zawarte po 28.V.br. Dawniejsze i do tego czasu nie zrealizowane transakcje pozbawione zostały możliwości korzystania z nowej stawki celnej. Na skutek licznych protestów zagranicznych odbiorców, firmy handlowe i brokerskie Egiptu, poparte przez zarząd giełdy, interweniowały u ministra skarbu na rzecz rozszerzenia mocy obowiązującej wydanego bez porozumienia się z nimi zarządzenia na wszystkie wysyłki dokonane w terminie po 28.V. bez względu na to kiedy dokonana była transakcja zakupu. Odpowiedź rządu egipskiego była negatywna i zdaje się, że Minister Finansów zapomniał o tym, że poprzednie jego zarządzenie wydane 7 stycznia br. w sprawie podwyższenia tegoż cła eksportowego obowiązywało nie tylko kontrakty zawarte po wydaniu dekretu, lecz również wszystkie transakcje dawne.

Polityka rządu egipskiego w sprawach bawełnianych staje się zagranicą i w kraju coraz to mniej popularna i powoli zaznacza się coraz to większa niechęć odbiorców zagranicznych do bawełny egipskiej. Rząd egipski widocznie zapomniał o tym, że supremacja Egiptu w dziedzinie bawełny długo-włóknistej jest poważnie zagrożona. Sudan produkując prawie że 80% bawełny długo-włóknistej staje się poważnym konkurentem Egiptu. USA rozpoczęły na szeroką skalę zakrojoną akcję uprawy odmian długo-włóknistej bawełny wyhodowanej w specjalnych stacjach doświadczalnych Departamentu Rolnictwa i już w sezonie 1951/52 produkcja ma dać około 100.000 bel, które mogą pokryć obecne zapotrzebowanie przemysłu amerykańskiego w miejsce dotychczas importowanej bawełny egipskiej Karnak.

Chcąc ożywić minimalne transakcje giełdy w Aleksandrii, rząd cofnął w dniu 6.VI. niedawno wydany zakaz dokonywania sprzedaży terminowej z dostawą w miesiącach VIII/IX i ustanowił następujące ceny minimalne a.m.:

dla gat. Ashmouni na sierpień br. 125.- Tall./cant.
" " Karnak na wrzesień br. 175.65 " "

Pomimo wszystko, giełda aleksandryjska przechodzi ciężki okres prawie zupełnego zastoju.

Eksport do 15.VI.br. jest o około 1,000.000 kantarów = / 45.000 ton m./ mniejszy od eksportu w analogicznym okresie poprzedniego sezonu.

PAKISTAN

=====

Rynek ten wobec braku towaru nie odgrywa obecnie żadnej roli i ceny notowane są raczej nominalne. Transakcje na bawełnę z nowych zbiorów w dalszym ciągu zakazane.

INDIE

=====

Pogłoski o mającej nastąpić rewaloryzacji rupii indyjskiej nie potwierdzają się i ostatnie oświadczenie indyjskiego ministra skarbu zaprzecza kategorycznie tym wiadomościom.

Eksport bawełny w sezonie bieżącym był bardzo niski i wynosi dotychczas zaledwie 127.325 bel po 400.- lbs każda.

Indyjski przemysł bawełniany przechodzi w dalszym ciągu ostry kryzys. W roku 1950 konsumpcja tegoż przemysłu spadła o około 10% pomimo dostatecznego zaopatrzenia, opartej w prawie 70% na własnej produkcji bawełny. Szczegółowe dane za lata 1949 i 1950 podane poniżej, ilustrują najlepiej ten stan rzeczy.

Konsumpcja Indii w belach po 400 lbs.:		
	w roku 1949	1950
Bawełna własna	1,288.786 bel	1,154.367 bel
" pakistańska	174.105	12.230
" egipska	218.101	121.760
" sudańska i wschodn.-		
afrykańska	166.362	162.843
" amerykańska	24.909	240.655
" różna - obca	2.329	3.374

R a z e m	1,874.592 bel	1,695.229 bel
Zapasy w dn.31.V.51 r.		1,633.000 bel

BRAZYLIA

=====

Bawełna brazylijska będąca do dyspozycji o 3 miesiące wcześniej od reszty światowej bawełny handlowej /zbiory

odbywają się od marca do końca czerwca/ odegrała poważną rolę w ostatnim okresie, gdyż szereg państw zapekniało nią lukę zaopatrzeniową powstałą dla nich na przednówku zbiorów amerykańskich i innych. Chociaż zainteresowanie tą bawełną narazie nie osłabło, ceny w okresie po 25 maja wykazywały tendencję zniżkową tracąc około 15% w porównaniu z cenami z 20 - 25.V.br. Ostatnie dni czerwca wykazują narazie pewną stabilizację cen.

A R G E N T Y N A

=====

Ulewne deszcze i nienormalne w tym okresie chłody wyrządziły poważne szkody w plantacjach bawełny obniżając zbiory do tego stopnia, że wątpliwym się staje czy Argentyna będzie mogła w tym sezonie eksportować bawełnę. Narazie do czasu zabezpieczenia zapotrzebowania własnego przemysłu, zabroniono wywozu bawełny z nowych zbiorów.

Z powodu niesprzyjających warunków atmosferycznych, bawełna argentyńska jest w obecnym sezonie - gatunkowo bardzo zła. Z dotychczas odziarnionej bawełny wyklasyfikowano, gat.A - 0%, B - 12%, C - 15%, D i niżej - 73%.

T U R C J A

=====

Ceny bawełny tureckiej wykazują w okresie sprawozdawczym stosunkowo małe zmiany, gdyż różnica na przestrzeni 6 tygodni wynosi zaledwie 3 - 5% zależnie od gatunku. Powodem względnej stabilizacji cen jest brak bawełny ze zbiorów sezonu 1950/51 i minimalne obroty tegoż rynku. Drobne zakupy są dokonywane przez Niemcy Zachodnie, które posiadają nieduże avoir'y z clearingu i realizują je chętnie po cenach nieco wyższych ze względu na notoryczny brak wolnych dewiz.

Przyszłe zbiory tureckie zapowiadają się dobrze i powinny osiągnąć rekordowy poziom.

W sezonie 1949/50 osiągnięto z zasianych ok. 804.000 akrów = /325.380 ha/ prawie że 480.000 bel po 500 lbs. - wtedy, kiedy w sezonie 1950/51 zasianych było przeszło 1,100.000 akrów i zbiory dały ostatecznie 562.000 bel. Wiosną tegoż roku akcja siewna objęła już przeszło 1,250.000 akrów. Wg. dotychczasowych raportów pojedynczych dystryktów bawełnianych, warunki atmosferyczne są sprzyjające i przyszły wynik zbiorów oblicza się na 700 - 750.000 bel.

S Y R I A

=====

Wg ostatnio ogłoszonych statystyk powiększono tam obszar zasiewny o przeszło 100% i przyszłe zbiory mogą dać wynik w granicach od 300 - 350.000 bel w porównaniu z 145.000 bel w sezonie 1950/51.

I R A K

=====

Od kilku lat czynione były starania celem zaprowadzenia odmian bawełny amerykańskiej /Uppland/ w miejsce hodowanej przedtem bawełny półdzikiej - indyjskiej /Desi/. Zbiory roku 1950/51 dały poraż pierwszy widoczny rezultat w postaci ok. 35.000 bel bawełny Akali-Roger.

Na sezon 1951/52 rozdano prawie 3-krotną ilość nasion i tamtejsze sfery rolnicze liczą się z możliwością zebrania ponad 100.000 bel.

Własny przemysł zużył w sezonie 1950/51 około 8.000 bel i resztę sprzedano prawie wyłącznie do Niemiec Zachodnich po cenach od 37.- do 59.- \$ USA za lb., wtedy kiedy Turcja w tym samym czasie sprzedawała bawełnę tegoż typu po 1.- \$ i wyżej.

J A P O N I A

=====

Japonia była w bieżącym sezonie najbardziej faworyzowanym przez U.S.A. importerem bawełny amerykańskiej, gdyż otrzymała licencje na łączną ilość 873.000 bel, co stanowi przeszło 21% całości alokacji amerykańskich sezonu.

Jeżeli przyjąć, że konsumpcja japońska za rok 1950 wynosiła prawie 1.400.000 bel, to sam przydział amerykański pokrył przeszło 60% zaopatrzenia przemysłu. Korzystając w tak wysokim stopniu z najtańszej w tym roku bawełny amerykańskiej, Japonia uruchamia z miesiąca na miesiąc dalsze zapasy wrzecion bawełnianych i staje się powoli 2-gim zrzędą producentem tkanin i przędzy. W samym miesiącu kwietniu uruchomiono dalszych 193.000 wrzecion i 9.700 krosien bawełnianych.

W tym stanie rzeczy, osiągnięto następujące cyfry produkcyjne za kwiecień br.:

Przędza bawełniana	58.210.000 lbs
Tkaniny czysto-bawełniane	179.090.000 yd ²
" z włókien sztucznych i mieszanek z bawełną	70.290.000 "

Eksport przędzy a szczególnie tkanin nie szedł ostatnio w parze z powiększającą się produkcją, co z kolei doprowadziło do nagromadzenia się olbrzymich stocków w Japonii i wyraźną tendencją zniżkową w dziedzinie gotowych wyrobów bawełnianych. W ciągu 2 miesięcy kwiecień/maj spadły ceny eksportowe japońskich wyrobów jak nast.:

Tkaniny bawełniane	o 30%
" z włók. ciętych	o 30%
" z jedw. sztucznego	o 18%
" z jedw. naturalnego	o 25%
Przędza bawełniana	o 35%
Tkaniny wełniane	o 22%

Opłaty eksportowe od bawełny w różnych krajach.

W obecnej chwili pobierają opłaty eksportowe od bawełny następujące kraje:

Pakistan	19.80	d. ang.	=	23.10	USA	za	lb
Peru	19.50	" "	=	22.75	" "	" "	" "
Indie	18.25	" "	=	21.29	" "	" "	" "
Sudan	12.50	" "	=	14.58	" "	" "	" "
Meksyk	10.35	" "	=	12.08	" "	" "	" "
Egipt	10.10	" "	=	11.78	" "	" "	" "
" przejściowo od 28.V. do 31.VIII.br.	2.53	" "	=	2.95	" "	" "	" "
Argentyna	6.30	" "	=	7.35	" "	" "	" "
Brazylia	1.80	" "	=	2.10	" "	" "	" "

J U T A

=====

PAKISTAN

=====

Rynek pakistański nie wykazywał w okresie maj/czerwiec poważniejszych zmian w poziomie cen, gdyż towar z zeszłorocznych zbiorów jest prawie że wyczerpany i transakcje z Indiami i Kontynentem obracają się w granicach kilku tysięcy bel tygodniowo.

Stan plantacji obecnych jest bardzo dobry i sfery rządowe obliczają przyszłe zbiory na około 7,000.000 bel. Oferty na jutę z nowych zbiorów są skąpe i mało co niższe od cen za jutę "disponible". Różnica wynosi zależnie od gatunku od 7 - 10 £ od tony ang. /1.016 kg./, - przy cenie za "old-crop" 225.- do 240 £ za tonę.

Najpoważniejsze przemysły jutowe Kontynentu jak angielski, belgijski, francuski i włoski są naogół dobrze zaopatrzone i w tej chwili wstrzymują się od zawierania transakcji. W międzyczasie Pakistan Jute Association przygotowuje wszystko co mogłoby w przyszłym sezonie niezależnie od dalszego pośrednictwa handlowego Calcutty. Do czynnych już 41 pras mechanicznych dojdzie w sezonie przyszłym 39 pras zakupionych zagranicą oraz 9 pras własnej konstrukcji. Jeżeli prasy te, znajdujące się częściowo już w montażu, będą uruchomione do końca roku bieżącego, to Pakistan byłby w stanie sam prasować i belować jutę przeznaczoną na eksport poza Indiami.

ANGLIA

=====

Szkocki przemysł jutowy w Dundee pracuje od zeszłego roku bardzo intensywnie na co wskazują wyraźnie statystyki importowe juty surowej za okres I do IV włącznie w ciągu

ostatnich 3 lat, a m.:

Styczeń do końca kwietnia włącznie	1949 r.	174.900 ton
" " " "	1950 r.	245.250 "
" " " "	1951 r.	270.500 "

W tym samym okresie płacił Dundee przeciętnie za tonę ang. 114.75 £ w roku 1950 i 119.- £ w roku 1951 cande Dundee.

Eksport tkanin i przędzy jutowej wynosił w tych okresach:

I do IV włącznie w tonach ang.

	1950 r.	1951 r.
Tkaniny jutowe	3.788 ton	3.463 ton
Worki gotowe	2.461 "	2.743 "
Przędza	2.223 "	2.473 "

U. S. A.

=====

Rząd amerykański ogłosił w końcu maja ceny maksymalne również na płótno opakunkowe jutowe a mianowicie: za płótno standartowe o szerokości 40" i wadze 10 uncji za yard bież. - 32.- \$ USA na warunkach "landed duty-paid". Cło amerykańskie wynosi obecnie 0,32 \$ od yd.

Wniesiony do Kongresu amerykańskiego projekt rządowy w sprawie subsydiowania uprawy "Kenaf" /namiastka juty/ w sezonie 1951/52 został uchwalony. Na mocy tej ustawy Departament Rolnictwa dysponować będzie sumą 35.000.000 \$ na cele popierania uprawy "Kenaf", - i liczy się z tym, że w sezonie 1951/52 uda się zachęcić plantatorów do założenia plantacji o powierzchni około 50.000 akrów.

L E N

=====

B E L G I A

=====

W II połowie maja ceny niskich gatunków lnu /common low/ zwyżkowały o około 500.- Fr.belg. na beli, odrabiając połowę straty zanotowanej w okresie IV/V. br. Zwyżka ta spowodowana była zapytaniami przedsiębiorstw francuskich, które zakupiły wówczas brakujące im do nowych zbiorów, ilości. W czerwcu rynek lniany uspokoił się ostatecznie i wszystkie gatunki zatrzymały się na poprzednio notowanym poziomie.

Zapasy starego lnu są obecnie na wyczerpaniu. Do sprzedaży napływają już tylko resztki lnu z roszarni. Z powodu opóźnionego zasiewu i złych warunków atmosferycznych w maju i I połowie czerwca, zbiory będą opóźnione co najmniej o 2 - 3 tygodnie, przyczem sfery rolnicze obawiają się złych wyników gatunkowych.

Włókna sztuczne i syntetyczne.

ANGLIA =====

W związku ze spadkiem produkcji włókien sztucznych w Anglii, przemysł tamtejszy odczuwa brak tegoż surowca szczególnie włókna ciętego typu wełnianego i zwrócił się do rządu z żądaniem zniesienia istniejącego cła importowego, które w tej chwili wynosi 9d od lb.

Rząd oświadczył, że ma nadzieję otrzymania w najbliższej przyszłości dodatkowego kontyngentu na import kwasu siarczanego z U.S.A. i w związku z tym powiększenia produkcji do poprzedniego stanu. Jeżeliby nadzieje te nie ziściły się - rząd rozpatrzy sprawę i zawiesi pobieranie cła na okres zmniejszonej produkcji.

FINLANDIA =====

Finlandia podpisała ostatnio cały szereg międzypaństwowych umów handlowych, zobowiązując się do dostawy celulozy wzgl. pulpy jedwabniczej, a mianowicie:

z Danią	na dostawę celulozy	wartości 100.000 Kr.d.
z Holandią	" " " w ilości	20.000 ton metr.
z Indonezją	" " " " "	500 m ²
z Grecją	" " " " "	1.000 ton metr.
z Grecją	" " pulpy jedwabn.	1.000 " "
z Japonią	" " " wart.	1.900.000 \$ USA
z Włochami	" " celulozy " ilości	18.050 ton metr.

JAPONIA =====

Japoński przemysł włókien sztucznych, który bezpośrednio przed wojną i podczas wojny był 4-tym z rzędu największym producentem świata, nie odgrywał żadnej roli w latach powojennych, aż dopiero w 1949 r. ruszył z martwego punktu, osiągając produkcję w wysokości 72.700.000 lbs czyli 27% przeciętnej lat wojennych.

W roku zeszłym wyprodukowano już 242.500.000 lbs i w I kwartale roku bieżącego 88.600.000 lbs, co w przeliczeniu na cały rok, może dać przeszło 350.000.000 lbs czyli o 80.000.000 lbs więcej niż w roku 1942.

Tow.Ako. "TOYO-RAYON" zawarło ostatnio umowę z amerykańskim koncernem DU Pont de Nemours na eksploatację patentu nylonowego w Japonii. Budująca się już fabryka ma na razie produkować około 10 ton bylonu dziennie.

Za udzielenie licencji patentowej "TOYO-RAYON" zapłaciło Amerykanom jednorazowo 3.000.000.- \$, ponadto zaś firmy DU Pont partycypować będzie w zyskach towarzystwa japońskiego w wysokości 3%.

W E N E Z U E L A

=====

Amerykańska Firma Celanese Corporation, wspólnie z włoską firmą Snia Giscosa i brazylijską wytwórnią "MATTARA-SSO" buduje obecnie fabrykę włókien sztucznych w Wenezueli. Zakłady mają produkować ok. 50,000.000 lbs z czego 2/3 włókien wiskozowych i 1/3 włókien acetatowych.

D A N I A

=====

Duńsko-szwajcarskie Towarzystwo rozpoczęło budowę fabryki włókien syntetycznych, której produkcja ma wynosić około 1.500 do 2.000 kg dziennie. Niewiadomo, czy fabrykacja opiera się na patencie nylonowym, czy też licencji szwajcarskiej t.zw. "Grillonu", będącej własnością Schweizerische Holz-Verwertungs A.G.

W E Ł N A

=====

Sytuacja ogólna - światowa.

W okresie od połowy maja do końca czerwca, tendencja cen była wyraźnie zniżkowa, przyczem różnica wynosi zależnie od gatunku od 10-20%.

Biorąc za podstawę ceny maksymalne tego roku, z połowy marca, ceny wełny spadły:

Dobre gatunki merinosów	30 - 35%
Niższe " "	40 - 42%
Dobre gatunki Crossbredów	45 - 50%
Niższe " "	50 - 60%

i obracają się obecnie w granicach cen listopada/grudnia 1950 roku.

Jedną z przyczyn spadku cen, było wycofanie się U.S.A. ze wszystkich bez wyjątku rynków światowych wełny. Ustalenie przez Rząd Stanów Zjednoczonych cen maksymalnych w początkach maja, na poziomie niższym od ówczesnych cen aukcyjnych Australii, przyczyniło się również do obniżenia cen wełny.

Brak pełnego asortymentu wełen na ostatnio odbytych aukcjach spowodował, że przedsiębiorcy nie mogąc otrzymać poszukiwanych przez nich typów, kupowały wełny zastępcze niechętnie i tylko wówczas, jeżeli cena była dla nich atrakcyjna. Sezon wełniany kończy się w czerwcu i niewiadomo jeszcze jak się rozpocznie sezon przyszły we wrześniu br.

Pogłowie owiec w głównych krajach produkujących wełnę handlową jest obecnie większe o około 5% w porównaniu z rokiem zeszłym. Jaka będzie natomiast produkcja trudno przewidzieć, gdyż z niektórych okolic Australii meldują niebezpieczną posuchę.

A U S T R A L I A

Lipiec - Kwiecień 1949/50	Lipiec - Kwiecień 1950/51
1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7
8	8
9	9
10	10
11	11
12	12
13	13
14	14
15	15
16	16
17	17
18	18
19	19
20	20
21	21
22	22
23	23
24	24
25	25
26	26
27	27
28	28
29	29
30	30
31	31

I/462

N O W A Z E L A N D I A =====

Po zakończonym strajku robotników portowych, czynione są starania o załadowanie wełny sprzedanej przed 21.II.br. /dzień ostatniej aukcji/ - i opróżnienie przepełnionych składów.

Na skutek nalegań tamtejszych hodowców jak również odbiorców zagranicznych, New Zealand's Brokers Association postanowiło odbyć aukcje na wełnę niesprzedaną, w okresie od 15 sierpnia do 12 października br.

Ogólna ilość wełny postawionej do dyspozycji na te aukcje, wynosi 314.000 bel po ok.300 lbs greasy.

UNIA POŁUDNIOWEJ AFRYKI =====

W dniach od 23 - 25 maja zakończono aukcjami w Durban i Port Elizabeth, sezon sprzedaży 1950/51.

Ostatnio uzyskane ceny obracały się w granicach cen z X/XI 1950 roku i były o około 50% tańsze od cen maksymalnych uzyskanych w tym sezonie.

Ze statystyk oficjalnych obejmujących okres od początku sezonu do końca marca włącznie /około 86% produkcji całorocznej/ - wynika, że eksport bież. był o 11% większy od eksportu sezonu 1949/50.

Wg odbiorców przedstawia się eksport jak następuje:

	1950 / 51	1949 / 50
	w milionach lbs - greasy	
Anglia	45,1	45,8
U.S.A.	32,1	22,3
Francja	25,9	20,1
Niemcy Zachodnie	19,2	19,8
Włochy	16,3	7,1
Belgia	16,2	17,3
Razem	156,8	136,4
	=====	=====

Zapasy wełny w Południowej Afryce pozostałe po zamknięciu sezonu aukcyjnego są znikome i składają się z wełen niskogatunkowych i wełny karakułowej, które w ostatnim czasie nie znajdowały nabywców.

A R G E N T Y N A =====

Jak dotychczas rząd argentyński wzbrania się wydawać licencje na eksport po cenach niższych od marcowych br., chociaż ceny światowe spadły przeciętnie o 30 - 40%. Tak na przykład żąda się na tym rynku za niższe gatunki Crossbredów od \$ 2,40 do 2,60 za lb na bazie pranej, wtedy kiedy

analogiczne gatunki australijskie kosztują dzisiaj przeciętnie 140 d. ang. = \$ 1,65.

W tym stanie rzeczy, rynek ten w obecnej chwili jest martwy.

U R U G W A J

=====

Urugwaj oferuje już obecnie wełnę z przyszłych strzyży, z terminem dostawy X/XI po cenie \$ 2,40 za kg na bazie pranej. Rzekomo dokonano kilku transakcji z importami amerykańskimi.

Zapasy wełny z poprzedniej strzyży są prawie wyczerpane i zawierają wyłącznie gatunki najniższe.

U. S. A.

=====

Zgodnie z zapowiedzią, PSO /Urząd dla Stabilizacji Cen/ w dniu 9 maja ustalił ceny maksymalne dla wełny surowej krajowej i zagranicznej. W stosunku do wełny krajowej, ceny rozumieją się franco skład sprzedającego, odnośnie zaś wełny importowanej "landed - duty paid", przyczem obowiązują dla obu kategorii te same ceny.

Dla ważniejszych gatunków ceny wynoszą:

70's	osnowa	\$ 3.65	za lb	70's	przeciętna	\$ 3.46/lb
64's	"	" 3.46	" "	64's	"	" 3.35/ "
60's	"	" 3.35	" "	60's	"	" 3.29/ "
58's	"	" 3.23	" "	56's	"	" 3.03/ "
50's	"	" 2.94	" "	46's	"	" 2.61/ "

Równocześnie ustalono ceny maksymalne dla transakcji terminowych "Future" na giełdzie w Bostonie dla gat.standartowego "American Super-Fine 64's" na:

maj	\$ 352.-	za 100 lbs
lipiec	" 348.-	" "
październik	" 345.-	" "
grudzień	" 342.50"	" "

i już w dniu 28.V. obniżono te ceny o 9% z natychmiastową ważnością.

Rząd amerykański ma rzekomo zamiar wystąpić do Kongresu z projektem ustawy, na mocy której American Commodity Corporation, byłby jedynym uprawnionym importerm wełny i skór w przyszłym sezonie.

Konsumcja wełny w U.S.A. wynosiła w latach powojen-

nnych:				
1947 r.	510 mln.	lbs	/clean/	
1948 "	486	"	"	
1949 "	340	"	"	
1950 "	430	"	"	/90 mln.lbs więcej od Anglii/
1951 "	450 - 500			przewidywania.

Niżej podane zestawienie ilustruje zmiany jakie zaszły w roku obecnym odnośnie zakupów wełny na najważniejszych rynkach światowych dokonanych przez 2 głównych konkurentów, a mianowicie U.S.A. i Anglię, ilościowo i w procentach.

Import wełny U.S.A. i Anglii w I.kw.1950 i 1951 r.
/w mln. lbs na bazie pranej/

	<u>I kwartał 1950</u>		<u>I kwartał 1951</u>	
	U.S.A.	Anglia	U.S.A.	Anglia
Australia	31.-	63.02	23.70	61.20
Nowa Zelandia	4.60	38.27	6.-	33.88
Południowa Afryka	3.90	10.06	10.50	8.38
Indie/Pakistan	---	4.70	---	7.28

Razem z krajów Commonwealth'u	39.50	116.05	40.20	110.74
	/56.8%/	/94.2%/	/45.1%/	/92.6%/
Argentyna	10.70	0.58	4.30	2.68
Urugwaj	17.90	---	42.30	---
Różne inne kraje	1.40	6.53	2.30	6.14

Razem kraje amerykańskie	30.00	7.11	48.90	8.82
	/43.2%/	/5.8%/	/54.9%/	/7.4%/

Razem cały import	69.50	123.16	89.10	119.56
=====				

A N G L I A
=====

Zapasy wełny surowej wykazują ostatnio poważny ubytek i tak w końcu kwietnia br. wynosiły 173 mln. lbs wobec 266 mln. w roku 1950 i 300 mln. lbs w roku 1949.

Równoległe do spadku cen wełny surowej, kształtowały się ostatnio ceny czesanki angielskiej.

Rozwój tych cen od kwietnia 1950 do końca maja br. widoczny jest z tabeli następującej:

Indeks cen czesanki wełnianej wg. notowań angielskich
w okresie od kwietnia 1950 do maja 1951 r.

C z e s a n k a

Merynosowa : Crossbredowa
Indeks Zwyżka w % Indeks Zwyżka w %
od IV.50 r. od IV.50 r.

Przeciętna 5-ciu lat
przedwojennych 1934-38 r. 100 : 100

Kwiecień 1950 r.	478			426		
Czerwiec	514	+	7,5%	452	+	6,1%
Lipiec	560	+	17,2%	520	+	22,1%
Grudzień	804	+	68,2%	971	+	128,0%
Styczeń 1951 r.	1036	+	116,7%	1212	+	184,5%
Luty	1054	+	120,6%	1280	+	200,5%
Marzec	1134	+	137,3%	1399	+	228,4%
Kwiecień	931	+	94,8%	1122	+	161,1%
Maj	832	+	74,1%	878	+	106,1%

Aukcje wełen indyjskich, które odbyły się 12 czerwca w Liverpoolu dały w rezultacie poważne obniżenie poziomu cen. Dla uwypuklenia różnic na przestrzeni 3 miesięcy podaje się ceny z marca i czerwca br.

	III. 51 r.	VI. 51 r.
Gatunek Joria white	167.-	105.-/lb
" " light grey	100.-	34.- "
" Vicanere superior-white	173.-	105.- "
" " yellow	150.-	95.- "
" " average-white	150.-	80.- "
" Rajputana white	145.-	56.- "
" " yellow	116.-	45.- "
" Kandahar white	150.-	60.- "

Metale i wyroby

Spadek obrotów złomem żelaznym w Europie

ZŁOM

Według kwartalnych obliczeń ECE - Steel Section - obroty złomem żelaznym w Europie znacznie zmalały w I-ym kwartale b.r. w porównaniu z poziomem obrotów w 1950 r. I tak np. największy importer złomu melaznego w Europie Zachodniej jakim jest Anglia importował w pierwszych 3-ch miesiącach b.r. jedynie 153 tys. ton złomu, podczas gdy w 1950 r. średnia miesięczna importu wynosiła ponad 165 tys. ton. Import Włoch - drugiego największego importera w Europie Zachodniej - zmniejszył się ze 128 tys. ton średniej kwartalnej w 1950 r. na 120 tys. ton w pierwszym kwartale b.r. Belgia importowała w r. ub. przeciętnie około 100 tys. ton złomu miesięcznie, podczas gdy w pierwszym kwartale b.r. jedynie 67 tys. ton. Podobnie zmalał import Szwecji z 44 tys. ton kwartalnie na 28 tys. ton w okresie sprawozdawczym. W 1950 r. Austria importowała kwartalnie około 18,5 tys. ton złomu; w pierwszych trzech miesiącach zakupiła jedynie 15 tys. ton.

Powyższe zjawisko tłumaczyć należy w pierwszym rzędzie poważnym spadkiem nadwyżek eksportowych złomu głównych dostawców europejskich: Niemiec Zachodnich, Francji i Holandii. W 1950 r. wymienione trzy kraje eksportowały łącznie 3.284 tys. ton czyli około 820 tys. ton kwartalnie. W pierwszym kwartale b.r. eksport łączny spada do poziomu 424 tys. ton z wyraźną tendencją spadkową w marcu br. Niemcy Zachodnie, które same eksportowały w r. ub. około 250 tys. ton miesięcznie wywoziły w styczniu, lutym i marcu b.r. odpowiednio: 125, 115 i 85 tys. ton. W ostatnim kwartale r. ub. Francja wywoziła 166 tys. ton, podczas gdy w pierwszym kwartale r. b. jedynie 87 tys. ton.

W związku z powyższym zjawiskiem spada w wielu krajach konsumpcja złomu w przemysłach hutniczych, którego niedobór równoważyć musi przy utrzymującej się na wysokim poziomie produkcji stali, wzrost konsumpcji rudy żelaznej. I tak np. w Austrii konsumpcja złomu żelaznego zmniejsza się z 123 tys. ton kwartalnie w 1950 r. na 119 tys. ton w pierwszym kwartale b.r. pomimo nieznacznego wzrostu produkcji stali - ca 4%. W Belgii na jedną tonę wyprodukowanej surowej stali przypada w pierwszym kwartale b.r. o 3% złomu mniej niż w roku ub. W Danii o 2% mniej, w Niemczech Zachodnich o przeszło 30%, w procesach wielko-pieczowych i o 3% w stalowniach, w Anglii o 6% w stalowniach i 3% w procesach wielko-pieczowych. W związku z zaostrzającym się coraz bardziej niedoborem złomu żelaznego w

krajach największej jego konsumpcji proces omówiony powyżej rozwijać się będzie nadal przy tendencji powrotu do przedwojennej proporcji konsumpcji złomu w produkcji surowki i stali w krajach Europy Zachodniej

Meldunki z międzynarodowego rynku żelaza i stali

ŻELAZO-STAL

F r a n c j a

Francuski rząd ogłosił ostatnio nowe przepisy reglamentacyjne w odniesieniu do eksportu stali i wyrobów stalowych. Eksporterzy stali nie będący jej producentami będą obecnie otrzymywać ustalone przez władze kontyngenty eksportowe, natomiast anulowana została dotychczasowa kontrola cen artykułów eksportowanych. W ten sposób załatwiony został kilkumiesięczny spór między przemysłem stalowym a kołami handlowymi, które - według informacji z Anglii - wykorzystywały obecną koniunkturę na rynkach zagranicznych kosztem rodzimego przemysłu stalowego. Pomimo podniesienia krajowych cen stali o 18% o czym donosiły już "Wiadomości Handlu Zagranicznego" - bieżące ceny uznawane są powszechnie we Francji za niewystarczające dla pokrycia rosnących kosztów produkcji. Jedyną rekompensatą tego stanu rzeczy był eksport po znacznie wyższych cenach niż krajowe, na odcinku którego producenci stali rywalizowali z eksporterami.

Ponieważ krajowe i zagraniczne zapotrzebowanie znacznie przewyższa aktualną podaż stali francuskiej, rząd postanowił ograniczyć eksport o 1/4 ustalając system kontyngentów tak dla przemysłu jak i dla kół handlowych eksportowych. Przydzielanie zezwoleń eksportowych w ramach ustalonych kontyngentów odbywać się będzie na podstawie zgłaszanych ofert.

N i e m c y Z a c h o d n i e.

Począwszy od stycznia b.r. przemysł stalowy w Niemczech Zachodnich znalazł się w trudnym położeniu na skutek braku węgla, złomu żelaznego i rosnącego zapotrzebowania na gotowe artykuły ze strony metalowego, budowlanego przemysłu krajowego. Nieuniknionym następstwem powyższego stanu rzeczy był spadek eksportu stali. W I-ym kwartale b.r. eksport stali z Niemiec Zachodnich zmniejszył się o 1/3 w porównaniu z wywozem ostatnich trzech miesięcy 1950 r. /w 1000 ton/

	IV.kw. 1950r.	I.kw. 1951r.	zmiany w %
S u r ó w k a	225,0	126,8	- 44
Stal podwalcow.	29,3	6,6	- 78
Żelazo handlowe	159,2	117,8	- 26
Stal kształtowa	15,7	15,9	+ 1

Stal taśmowa	29,4	27,9	- 5
Pręty	25,7	18,9	- 26
Płyty stalowe	58,7	40,1	- 32
Blachy od 1 mm do 4,76	44,2	33,5	- 24
Blachy poniżej 1 mm	20,7	14,8	- 28
	651,0	438,6	- 33

W związku z ustaleniem przez Ministerstwo Gospodarki Narodowej ograniczenia eksportu stali do 100 tys. ton miesięcznie, eksport w następnych kwartałach 1951r. ulegnie dalszemu zmniejszeniu. Ogólnie biorąc eksporterzy stali w Niemczech Zachodnich dostarczać będą żelazo i stal tylko tym krajom, z którymi Niemcy Zachodnie posiadają umowy handlowe, w ramach których przewidziane zostały dostawy stali.

Według informacji z Zagłębia Ruhry niemiecki przemysł stalowy domaga się coraz kategoryczniej zniesienia ograniczeń produkcyjnych i podniesienia produkcji do poziomu co najmniej 16,5 mil.ton surowej stali rocznie. Umożliwiłoby to po zaspokojeniu zapotrzebowania krajowego na eksport około 4 mil.ton stali na rynki zagraniczne. Podniesienie produkcji o 4 mil.ton powyżej poziomu dotychczasowego musiałoby pociągnąć jednak inwestycje w wysokości 2,5 miliarda marek ponieważ obecne zdolności produkcyjne przemysłu stalowego Niemiec Zachodnich oceniane są na 13,5 mil.ton rocznie.

Wzrost produkcji stali w Niemczech Zachodnich do 16,5 mil.ton równoznaczny byłby jednak z całkowitym zlikwidowaniem nadwyżek eksportowych złomu żelaznego - który Niemcy Zachodnie musiałyby podobnie jak przed wojną powtórnie importować - oraz poważnego zmniejszenia nadwyżek eksportowych węgla i koksu.

B e l g i a. Zgodnie z komunikatem opublikowanym przez Ministerstwo Spraw Gospodarczych ceny stali w Belgii zostały od połowy czerwca b.r. podniesione przeciętnie o 400 fr. na tonie. Po uzgodnieniu akcji podniesienia cen stali z jej producentami i konsumentami, cena żelaza handlowego /marchant bars/ została podniesiona z 3.750 fr. na 4.200 fr. za tonę. Komunikat zaznacza również, iż dotychczasowa praktyka ustalania cen na dzień dostawy zostaje poniekąd na korzyść stałego określonego systemu cen. W związku ze zwiększonym zapotrzebowaniem na stal przemysłu krajowego producenci jej zostali poinformowani o konieczności stosowania priorytetu dostaw na rynek krajowy przed rynkami zagranicznymi.

Z belgijskich kół handlowych napływają informacje, że przemysł stalowy nie jest zadowolony z ostatniej podwyżki cen stali. Poprzednia cena 3.750 fr. za tonę obowiązywała od października 1950 r. kiedy rząd w ramach akcji zmniejszania kosztów produkcji i utrzymania obniżył ceny stali z 4.000 fr. za tonę. Obecna podwyżka cen jest zatem - zdaniem belgijskich kół handlowych - stosunkowo bardzo niska jeśli się weźmie pod uwagę wzrost kosztów produkcji w okresie od października ub.r. do czerwca 1951 r.

A n g l i a.

Na skutek braków w zaopatrzeniu surowcowym przemysłu hutniczego i stalowego w Anglii, oraz w związku z przypadającymi Whitsun holidays, produkcja stali w maju zmniejszyła się o 5% w stosunku do poziomu produkcji w kwietniu. Osiągnęła ona poziom 15.864 tys. ton w skali rocznej, podczas gdy w kwietniu wynosiła 16.771 tys. ton, a w maju o rok wcześniej 16.597 tys. ton.

Produkcja surowki /w tys. ton/

	1950 r. w stos. rocznym	1951 r.
I kwartał	9.677	9.587
kwiecień	9.492	9.280
maj	9.646	9.482

Produkcja stali / w tys. ton/

	1950 r. w stos. rocznym	1951 r.
I kwartał	16.679	16.425
kwiecień	16.822	16.771
maj	16.597	15.864

Pomimo nadal ciężkiej sytuacji na odcinku złomu, akcja intensyfikacji zbiórki złomu krajowego przynosi już obecnie pewne pozytywne rezultaty - pisze z 19.VI. The Metal Bulletin - Pomimo nieznacznego w porównaniu z r.ub. importu złomu w maju /ca 26.000 ton, wobec 196.000 ton/ krajowe dostawy złomu podniosły się już o 10 tys. ton miesięcznie, co uzasadnia szacunki rządowe uzyskania w r.b. o 500 tys. ton złomu krajowego więcej niż w 1950 r.

Zgodnie z meldunkami z rynku londyńskiego podniesienie cen stali na rynku krajowym jest sprawą najbliższych tygodni. Począwszy od 29 maja podniesione zostały już minimalne ceny eksportowe na cięższe gatunki stali o średnio £ 5 na tonie.

Przewyciężenie trudności ograniczających pełne wyzyskanie zdolności wytwórczych walcowni stali dalekie jest jeszcze do pełnego zrealizowania - pisze The Metal Bulletin - Braki na odcinku stali podwalcowanej szczególnie lżejszych gatunków są znaczne, a zapasy gotowej walcówki w zakładach produkcyjnych praktycznie obecnie nie istnieją. Dostawy gotowych wyrobów walcowanych uzależnione są całkowicie przy tym stanie rzeczy od dostatecznych i terminowych dostaw półfabrykatów.

I z r a e l.

Donoszą z Tel Avivu, że Izrael nie może nigdzie zakupić 60.000 ton stali taśmowej do produkcji rur, bez których realizacja programu nawodnienia i irygacji znalazła się pod znakiem zapytania. Uruchomiona ostatnio kosztem 2 mil.dol. fabryka rur pod Haifą, która może zaspokoić zapotrzebowanie krajowe na rury o przekroju 6" uzależniona jest całkowicie od importu stali. Stal ta zamówiona była w Stanach Zjednoczonych, lecz obecnie nie może być dostarczona w związku ze ścisłą kontrolą eksportu stali taśmowej dla produkcji rur w U.S.A. Przez zakupienie urządzeń do produkcji rur w Stanach Zjednoczonych oraz wybudowanie drugiej fabryki koło Haify Izrael planuje uniezależnienie się od importu rur w wysokości około £ 5 mil. rocznie.

Meldunki z międzynarodowego rynku

metali kolorowych

C y n a.

Spadek cen cyny, o którym donosił poprzedni numer "Wiadomości Handlu Zagranicznego", przybrał na sile w połowie czerwca, kiedy w Londynie notowano cynę na poziomie £ 920 za tonę, czyli o 17,5% niżej niż na primo tego miesiąca i o blisko £ 100 mniej niż w dniu 7.VI.1951r. W dniu 19 czerwca następuje przejściowe wzmocnienie tendencji i cena podnosi się do poziomu £ 960 za tonę, aby obniżyć się powtórnie w 3 dni później do £ 932 i 10s /settlement/.

Na giełdzie nowojorskiej spadek cen cyny jest jeszcze wyraźniejszy. W dniu 23.czerwca oficjalne notowania wynoszą 106 ¢ za lb Grade A" spot, podczas gdy jeszcze w dniu 7 czerwca wynosiły one 136 ¢ za lb. Spadek cen na giełdzie nowojorskiej na przestrzeni drugiego i trzeciego tygodnia czerwca osiągnął przeszło 28%. Niezależnie od spadku cen powiększyła się różnica notowań spot i terminowych 3-miesięcznych. I tak na przykład na giełdzie londyńskiej na początku czerwca różnica ta wynosiła około £ 40 na tonie, a pod koniec trzeciego tygodnia czerwca

około £ 40 na tonie, co wskazywałoby na wzrastające potencjalne tendencje dalszego osłabienia międzynarodowego rynku cyny.

Przy słabnących tendencjach i przewidywaniach dalszego spadku cen nabywcy powstrzymują się od zawierania większych transakcji. Od wielu tygodni Stany Zjednoczone nie pojawiają się na rynku jako poważniejszy nabywca, a domysły różnych kół handlowych tak w Europie jak i w USA określają dolną granicę depresji cen na 103 ¢ za lb lub £ 824 za tonę. Wydaje się pewnego rodzaju anomalią - pisze The Metal Bulletin z 19.VI.b.r. - że Stany Zjednoczone miałyby w dalszym ciągu ograniczać spożycie cyny, kiedy w rzeczywistości światowy rynek nie odczuwa niedoboru tego metalu. Najbliższa przyszłość na międzynarodowym rynku cyny jest wyjątkowo niepewna, aczkolwiek - zgodnie z opinią wyżej cytowanego źródła - ponowne pojawienie się Stanów Zjednoczonych jako importera i największego nabywcy może całkowicie zmienić obraz aktualnych tendencji.

O ł ó w .

Zgodnie z meldunkami z Anglii zwiększone dostawy ołowiu australijskiego w czerwcu umożliwiły konsumentom otrzymywanie planowanych przydziałów tego metalu w ostatnich tygodniach, bez nadziei jednak na ich rychłe powiększenie.

W pierwszych czterech miesiącach b.r. konsumpcja ołowiu w Anglii podniosła się w stosunku do r.ub. o blisko 15 tys.ton czyli o 14%.

w tonach	<u>Konsumpcja ołowiu w Anglii</u>	
	pierwsze cztery miesiące	
	<u>1 9 5 0</u>	<u>1 9 5 1</u>
produkcja kabli	29.954	30.804
" baterii	8.794	11.318
produkcja tlenków i związków	18.319	23.359
biel ołowiana	5.966	7.990
blachy i rury	24.839	27.410
śrut	1.705	1.903
folie i tuby	1.192	1.717
lut i spoiwo	4.220	4.365
wszystkie inne stopy	4.902	5.588
r ó ż ne	5.885	5.992
ogółem konsumpcja	<u>105.776</u>	<u>120.446</u>
Z tego na ołów importowany	50.217	60.891
Angielski rafinowany	22.960	24.357
Złom ołowiu	32.599	35.198

Zapasy ołowiu na początku maja wynosiły w Anglii 24.669 ton/ z czego u konsumentów 15.711 ton/ w porównaniu do 32.470 ton o miesiąc wcześniej.

Donoszą ze Stanów Zjednoczonych, iż niedobór ołowiu na rynku zaostriżył się tam w ostatnich tygodniach jeszcze silniej. Popyt na złom ołowiany jest wyjątkowo silny i zwiększył się on niebawem w związku z wiadomościami, że zamówienia przemysłu zbrojeniowego w lipcu przekraczają ogólnokrajową produkcję miesięczną ołowiu w Stanach Zjednoczonych. W pierwszym kwartale b.r. konsumpcja ołowiu w USA wyniosła 356.758 ton /short/ czyli, że wzrosła w porównaniu ze stanem z pierwszego kwartału 1950 r. o 128.305 ton czyli o 27%.

Notowania na metal w Portach Zatokowych w dalszym ciągu są nominalne na poziomie 21,5 - 22,5 £ fas za lb. Nabywcy w krajach zachodnio-europejskich płacą natomiast od £ 220 do £ 225 za tonę fob.

N i k i e l.

Z dniem 22.VI.b.r. obowiązuje w Anglii ogłoszone ostatnio przez Board of Trade zarządzenie zakazujące używania niklu w produkcji całego szeregu artykułów, w związku ze zwiększonym zapotrzebowaniem na ten metal przez przemysł zbrojeniowy. Zakazem tym objęto znaczną ilość artykułów konsumpcyjnych nie wyłączając przedmiotów użytku domowego. Oprócz samego niklu do produkcji artykułów wymienionych w zarządzeniu nie wolno również używać stopów, w których występuje nikiel, a w szczególności stali chromoniklowej, stopów niklu i miedzi i niklu i srebra. Począwszy od 22 sierpnia wchodzi również zakaz niklowania całego szeregu przedmiotów. Producenci, którzy posiadają na składach części artykułów wymienionych w powyższym zarządzeniu Board of Trade, wyprodukowane wcześniej i zawierające nikiel, będą mogli do dnia 1-go października zużywać je do produkcji zakazanych artykułów.

W okresie pierwszych trzech miesięcy import niklu do Stanów Zjednoczonych wyniósł 17.813 ton. Ponadto Stany importowały w tym czasie 193 ton złomu niklowego, 2.111 ton siarczków niklu i 2.485 ton tlenków niklu. W pierwszych trzech miesiącach b.r. konsumpcja niklu w USA wyniosła 19.325 ton powodując spadek zapasów konsumentów do poziomu 3.304 ton czystego metalu. Począwszy od 1-go czerwca cena niklu dla amerykańskich konsumentów została podniesiona o 6 £ na lb i wynosi obecnie 56,5 £ za lb fob. Port Colborne. W chwili obecnej w Stanach Zjednoczonych panuje opinia, że nikiel jest może najważniejszym, a z całą pewnością jednym z najważniejszych wąskich gardeł produkcji zbrojeniowej i że dalsze zmniejszenie konsumpcji na cele cywilne jest nieuniknione.

M o l i b d e n.

Począwszy od 30 czerwca b.r. amerykańska Defense Minerals Administration przejmuje całkowitą kontrolę nad obrotem metalu lub rudy molibdenowej. Zarządzenie powyższe obejmuje wszelkie dostawy krajowe i zagraniczne przekraczające jednorazowo partie większe niż 200 lbs czystego metalu.

K o b a l t.

Produkcja stopów kobaltu w Rodezji wzrosła w ostatnich dwóch miesiącach do 175 ton miesięcznie /37,7% Co/ przekraczając najwyższy dotychczas poziom produkcji uzyskany w styczniu b.r. wynoszący 160 ton. Produkcja stopów kobaltu w styczniu 1950 r. wynosiła 133 ton.

K a d m.

W chwili obecnej sytuacja na międzynarodowym rynku kadmu przedstawia się niepewnie przy nieznacznym osłabieniu tendencji cen - jak podaje The Metal Bulletin z połowy czerwca b.r. Popyt na ten metal na rynku angielskim jest w dalszym ciągu bardzo mocny, podczas gdy podaż powiększyła się nieco ostatnio w porównaniu ze stanem z przed kilku tygodni na skutek większych dostaw z Kanady, które skompensowały zmniejszone wysyłki z Australii. Kadm pochodzenia belgijskiego, oferowany w ostatnich tygodniach w niewielkich ilościach po 45 s za lb zniżkował ostatnio i jest do nabycia w granicach 39 - 40 s za lb /525 fr. za kg fob Antwerpia/. Niektórzy nabywcy na kontynencie gotowi są jednak płacić nie więcej niż 37/6d za lb. Szanse na większe dostawy ze Stanów Zjednoczonych są dla krajów marshallowskich minimalne w związku z kontyngentowaniem tego eksportu, który kształtuje się na bardzo niskim obecnie poziomie.

Dobra inwestycyjne

Eksport maszyn ze Szwajcarii

W okresie pierwszych 5-ciu miesięcy b.r. Szwajcaria eksportowała różnych maszyn /bez zegarków, środków transportowych i instrumentów/ za sumę 378.783 tys.fr.szw. wobec 313.163 tys.fr. o rok wcześniej, czyli o 21% więcej. W porównaniu do wywozu maszyn w styczniu b.r. wynoszącego 65.712 tys.fr. eksport w kwietniu i w maju kształtował się odpowiednio na poziomie 82,7 mln. i 88,8 mln.fr.

Eksport maszyn ze Szwajcarii

I - V. 1951 w tys.fr.

Ogółem	378.783
w tym:	
kotły parowe	14.438
aparaty ciśnieniowe, sterylizatory i dezynfektory	2.772
chłodnie i lodówki	3.170
przędzarki i niciarki	28.858
krosna tkackie	26.693
inne maszyny tkackie	17.254
maszyny dziewiarskie	10.418
maszyny do haftowania	497
maszyny do szycia	15.454
prasy drukarskie	6.351
maszyny rolnicze	1.939
silniki elektryczne	50.576
maszyny papiernicze	4.337
maszyny młynarskie	6.033
motory hydrauliczne i pompy ...	13.330
maszyny parowe	22.938
stałe silniki spalinowe	27.959
obrabiałki	57.135

Z powyższego zestawienia wynika, że około 1/4 wartości ogólnego eksportu maszyn szwajcarskich przypada na maszyny włókiennicze. Następną największą pozycją są obrabiarki, a trzecią z kolei - silniki elektryczne. Jeśli chodzi o przędzarki i niciarki największymi odbiorcami

Szwajcarii w pierwszych 5-cią miesiącach b.r. były następujące kraje: /w 1000 fr.szw./

Brazylia	-	3.303	Chiny Ludowe	-	2.264
Włochy	-	3.140	Holandia	-	1.540
Francja	-	2.789	Austria	-	1.424
Niemcy Zach.	-	2.593	Portugalia	-	1.071

Chiny Ludowe wystąpiły po raz pierwszy jako importer w maju b.r. importując w tym miesiącu 3.411,8 q maszyn przedziałniczych i niciarek czyli średnio po cenie 665 fr. za 100 kg netto maszyny fob. Głównymi importerami szwajcarskich krosien tkackich były w tym samym okresie następujące kraje /w 1000 fr.szw./:

Włochy	-	5.193	Francja	-	1.195
Niemcy Zach.	-	4.632	Szwecja	-	929
Brazylia	-	2.980	Czechosłowacja	-	839
Anglia	-	2.310	Egipt	-	806

Eksport prądnic i silników elektrycznych wyniósł w maju b.r. 16.385 q za sumę 14.628 tys.fr.szw. Głównymi ich nabywcami w tym okresie były następujące kraje:

	q	1000 fr		q	1000 fr
Brazylia	2.227	2.550	Belgia	880	680
Czechosł.	2.682	2.288	Peru	550	669
Indie	1.241	949	Izrael	1.109	504
Niemcy Zach.	1.085	826	Holandia	630	485
Hiszpania	947	761	Finlandia	389	409
U.S.A.	634	792	Francja	251	381

Eksport obrabiarek szwajcarskich /bez wyodrębnienia obrabiarek do metali i do drzewa/ osiągnął w maju b.r. poziom 10.032 q za łączną sumę 13.059 tys.fr.szw. Z 43 krajów importujących w tym okresie największe dostawy otrzymały następujące:

	q	1000 fr		q	1000 fr
Stany Zjedn.	1.496	2.443	Hiszpania	287	439
Wielka Bryt.	1.110	1.683	Chiny	282	359
Francja	933	1.246	Brazylia	151	322
Włochy	1.442	1.211	Jugosławia	162	269
Czechosł.	752	1.012	Szwecja	139	212
Niemcy	656	833	Kanada	68	112
Belgia	527	713	Węgry	402	601
ZSRR	730	612			

Produkcja i eksport niektórych dóbr inwestycyjnych w Niemczech Zach.

W okresie 12-tu miesięcy kończących się 1-go maja produkcja całego szeregu dóbr inwestycyjnych w Niemczech Zachodnich podniosła się znacznie. I tak np. w kwietniu b.r. produkcja obrabiarek do metali osiągnęła poziom 9.423 ton wobec 5.607 ton o rok wcześniej, wzrastając o 68%. W pierwszych 4-ch miesiącach produkcja tych obrabiarek wyniosła 36.646 ton z czego 14.655 ton / 16.403 tys. \$/ było eksportowane. Udział eksportu w ogólnej produkcji wyniósł zatem 40%.

Głównymi odbiorcami niemieckich obrabiarek produkowanych w Trizonii były w pierwszych 4-ch miesiącach br. następujące kraje: /w q i w 1000 DM/

	q	1000 DM		q	1000 DM
Szwecja	26.468	10.816	Belgia	5.758	2.481
Brazylia	12.637	6.453	Dania	316	2.058
Holandia	13.888	5.749	Austria	3.500	2.045
Szwajcaria	12.785	5.145	Afryka Płd.	3.399	1.663
W. Brytania	10.678	5.700	U.S.A.	2.242	1.366
Włochy	9.624	4.849	Turecja	1.958	1.036
Francja	6.900	3.713	Urugwaj	1.846	980

Ogółem biorąc Niemcy Zachodnie eksportowały obrabiarki do metali w pierwszych czterech miesiącach b.r. do 53 krajów, m.in. również do następujących Demokracji Ludowych /bez Polski/: do Czechosłowacji - 4.290 q za 2.219 tys.DM, do Rumunii - 1.436 q za 796 tys.DM, na Węgry - 3.523 q za 1.383 tys.DM i do Chin Ludowych - 40 q za 59.000 DM.

W porównaniu do znacznego wzrostu produkcji obrabiarek do metali produkcja obrabiarek do drzewa powiększyła się w ciągu roku kończącym się 1-go maja stosunkowo mniej. W kwietniu b.r. Niemcy Zachodnie wyprodukowały tych obrabiarek 3.365 ton czyli o 30% więcej niż o rok wcześniej. W pierwszych czterech miesiącach produkcja obrabiarek do drzewa wyniosła w Niemczech Zachodnich 13.812 ton z czego eksportowano ogółem 3.172 ton o wartości 2.785 tys. \$ do 47 krajów. Z krajów Demokracji Ludowej jedynie Czechosłowacja importowała w tym okresie 155 q o wartości 99 tys.DM. Największym odbiorcą obrabiarek do drzewa były Włochy - 1.393 tys.DM, a następnie Holandia - 989 tys.DM, Anglia - 875 tys.DM i Szwajcaria - 837 tys.DM.

Produkcja maszyn dla wyrobu materiałów budowlanych osiągnęła w kwietniu b.r. poziom 4.050 ton wobec 2.515 ton o rok wcześniej, wzrastając tym samym o 61%.

Łącznej ilości 12.738 ton wyprodukowanych tych maszyn w pierwszych 4-ch miesiącach b.r. Niemcy Zachodnie eksportowały 3.500 ton.

Produkcja niektórych innych rodzajów maszyn w kwietniu 1950 i 1951 r. kształtowała się następująco /w tonach/:

	IV.1950 r.	IV.1951r.	Wzrost w %
Wyposażenie hut i walcowni	2.140	2.451	+ 14,5
Motory Diesla	1.852	3.697	+ 100,0
Sprzęt budowlany ...	3.159	4.577	+ 45,0
Dźwigi, windy, krany	3.409	5.374	+ 57,5
Maszyny mleczarskie	716	963	+ 34,5
Maszyny dla przemysłu spożywczego	4.150	5.284	+ 27,2
Maszyny papiernicze ..	1.304	2.053	+ 57,5
Maszyny drukarskie ...	1.419	2.300	+ 62,1
Maszyny włókiennicze	3.548	4.996	+ 40,7

Anglia - £	Bulgaria - leva	Czechosłowacja - korona	Egipt - £ egip.	Indonezja - rupia	Israel - £ izr.	Japonia - yen	Kolumbia - peso	Maleja - \$ mal.	Paragwaj - guarani	Polska - zł	Rumunia - leja	Stany Zjedn. - \$	Turcja - £ tur.	Urugwaj - peso	Wenezuela - bolivar	Węgry - forint	ZSRR - rubel
1	802,29	140,00	0,9749	10,667	1	1,007,9	5,4880	8,5716	8,7390	11,200	419,98	2,8000	7,8409	5,3201	9,3802	32,867	11,200
0,0012	1	0,1745	0,0012	0,0133	0,0012	1,2563	0,0068	0,0169	0,0109	0,0139	0,5234	0,0035	0,0098	0,0066	0,01169	0,0409	0,0139
0,0071	5,7307	?	0,0070	0,0762	0,0071	7,1994	0,0392	0,0612	0,0624	0,0800	2,9999	0,0200	0,0560	0,0380	0,0670	0,2347	0,0800
1,0257	822,92	143,60	1	10,941	1,0257	1,033,8	5,6292	8,7920	8,9637	11,488	430,78	2,8720	8,0425	5,4569	3,6214	33,7129	11,488
0,0938	75,215	13,125	0,0914	1	0,0938	94,492	0,5145	0,8035	0,8193	1,0500	39,373	0,2625	0,7308	0,4980	0,8794	3,0813	1,0500
1	802,29	140,00	0,9749	10,667	1	1,007,9	5,4880	8,5716	8,7391	11,200	419,98	2,8000	7,8409	5,3201	9,3802	32,867	11,200
0,0010	0,7960	0,1389	0,0010	0,0106	0,0010	1	0,0054	0,0085	0,0087	0,0109	0,4167	0,0028	0,0078	0,0528	0,0093	0,0326	0,0111
0,1822	146,19	25,510	0,1776	1,9436	0,1822	183,56	1	1,5619	1,5924	2,0408	76,526	0,5102	1,4287	0,9694	1,7092	5,9899	2,0408
0,1167	93,601	16,333	0,1137	1,2444	0,1167	117,59	0,6403	1	1,0196	1,3066	48,997	0,3261	0,9147	0,6207	1,0943	3,8345	1,3067
0,1144	91,805	16,020	0,1116	1,2206	0,1144	115,33	0,6280	0,9808	?	1,2816	48,057	0,3204	0,8972	0,6088	1,0734	3,7610	1,2816
0,0893	71,633	12,500	0,0870	0,9524	0,0893	89,993	0,4900	0,7653	0,7803	1	37,438	0,2500	0,7001	0,4750	0,8375	2,9346	1
0,0024	1,9103	0,3334	0,0023	0,0254	0,0024	2,3999	0,0132	0,0204	0,0218	0,0266	1	0,0067	0,0186	0,0127	0,0223	0,0782	0,0267
0,3571	286,53	50,000	0,3482	3,8095	0,3571	359,97	1,9600	3,0613	3,1211	4,0000	149,99	1	2,8003	1,9000	3,3500	11,738	4,000
0,1275	302,32	17,895	0,1243	1,3604	0,1275	128,55	0,6999	1,0932	1,1145	1,4284	53,562	0,3571	1	0,6785	1,1962	4,1918	1,4284
0,1880	190,80	26,315	0,1833	2,0050	0,1880	189,45	1,0316	1,6112	1,6426	2,1052	78,941	0,5263	1,4738	1	1,7631	6,1779	2,1052
0,1066	85,530	14,925	0,1039	1,1371	0,1066	107,45	0,5861	0,9138	0,9316	1,1940	44,773	0,2985	0,8359	0,5671	1	3,5039	1,1940
0,0304	24,410	4,2595	0,0297	0,3245	0,0304	30,665	0,1670	0,2606	0,2658	0,3407	12,777	0,0852	0,2386	0,1618	0,2854	1	0,3407
0,0993	71,633	12,500	0,0870	0,9524	0,0993	89,993	0,4900	0,7653	0,7803	1	37,498	0,2500	0,7001	0,4750	0,8375	2,9346	1

	Anglia - £	Argentyna - peso	Austria - schil.	Belgia - fr.	Brazylia - cruz.	Dania - kor.	Finlandia - mk.	Francja - fr.	Holandia - fl.	Indie - rupia	Kienczy Zach. - DM.	Norwegia - kr.	Pakistan - rupia	Persja - rial	Polaka - zł.	Włochy - lir	Szwecja - kr.	Szwajcaria - fr.	Stany Zjedn. \$
Anglia - £	1	33,271	60,176	140,00	51,804	19,337	643,97	73,11	10,638	13,333	11,750	20,000	9,2654	90,997	11,200	1750,0	14,493	12,038	2,8000
Argentyna - peso	0,0355	1	1,5323	3,5650	1,3191	0,4924	16,963	24,948	0,2709	0,3395	0,3066	0,5093	0,2389	2,3172	0,2852	44,563	0,3690	0,3065	0,0713
Austria - schil.	0,0166	0,6526	1	2,3265	0,8608	0,3213	10,701	16,281	0,1768	0,2216	0,1954	0,3324	0,1540	1,5122	0,1861	29,081	0,2408	0,2000	0,0465
Belgia - fr.	0,0071	0,2805	0,4298	1	0,3700	0,1361	4,5998	6,9979	0,0750	0,0952	0,0840	0,1429	0,0662	0,6500	0,0800	12,800	0,1035	0,0860	0,0200
Brazylia - cruz.	0,0193	0,7575	1,1616	2,7025	1	0,3733	12,431	18,912	0,2054	0,2574	0,2270	0,3861	0,1789	1,7366	0,2162	33,781	0,2798	0,2324	0,0541
Dania - kor.	0,0516	2,0310	3,1119	7,2400	2,6790	1	33,303	50,665	0,5502	0,6895	0,6081	1,0343	0,4792	4,7059	0,5792	90,500	0,7495	0,6225	0,1448
Finlandia - mk.	0,0016	0,0610	0,0934	0,2174	0,0804	0,3003	1	1,5213	0,0165	0,0207	0,0163	0,0311	0,0144	0,1413	0,0174	2,7175	0,0225	0,0187	0,0044
Francja - fr.	0,0010	0,0401	0,0614	0,1429	0,0529	0,1974	0,65731	1	0,0109	0,0136	0,0120	0,0204	0,0095	0,0929	0,0114	1,7862	0,0148	0,0123	0,0029
Holandia - fl.	0,0940	3,6914	5,5566	13,160	4,8686	1,8177	60,534	92,092	1	1,2533	1,1054	1,8800	0,8709	8,5538	1,0528	164,50	1,3623	1,1316	0,2632
Indie - rupia	0,0750	2,9453	4,5132	10,500	3,8852	1,4563	48,298	73,478	0,7978	1	0,8820	1,5000	0,6949	6,8248	0,8400	131,25	1,0870	0,9028	0,2100
Kienczy Zach. - DM.	0,0850	3,3394	5,1171	11,905	4,4052	1,6443	54,761	83,310	0,9046	1,1338	1	1,7007	0,7879	7,7381	0,9524	146,81	1,2324	1,0236	0,2381
Norwegia - kr.	0,0500	1,5635	3,0088	7,0000	2,5901	6,9668	32,199	48,985	0,5319	0,5666	0,5880	1	0,4633	4,5499	0,5600	87,499	0,7246	0,6019	0,1400
Pakistan - rupia	0,1079	4,2384	6,4947	15,110	5,5911	2,0870	69,503	105,74	1,1482	1,4390	1,2692	2,1586	1	9,8213	1,2088	188,88	1,5642	1,2992	0,3022
Persja - rial	0,0106	0,4316	0,6613	1,5385	0,5693	0,2125	7,0768	10,766	0,1169	0,1465	0,1292	0,2198	0,1018	1	0,1231	19,231	0,1593	0,1323	0,0308
Polaka - zł.	0,0893	3,5063	5,3729	12,500	4,6253	1,7265	57,498	87,474	0,9498	1,1905	1,0500	1,7857	0,8273	8,1248	1	156,25	1,2940	1,0748	0,2500
Włochy - lir	0,0006	0,0224	0,0344	0,0800	0,0296	0,0110	0,36798	0,5598	0,0061	0,0076	0,0067	0,0114	0,0053	0,0520	0,0064	1	0,0083	0,0069	0,0016
Szwecja - kr.	0,0690	2,7097	4,1522	9,6600	3,5744	1,3342	44,434	67,599	0,7340	0,9200	0,8114	1,3800	0,6393	6,2788	0,7728	120,75	1	0,8306	0,1932
Szwajcaria - fr.	0,0831	3,2623	4,9990	11,630	4,3034	1,6068	53,495	81,385	0,8837	1,1076	0,9769	1,6614	0,7697	7,5593	0,9304	145,38	1,2039	1	0,2326
Stany Zjedn. \$	0,3571	14,025	21,492	50,000	18,501	6,9060	229,99	349,90	3,7993	4,7619	4,1999	7,1429	3,3090	32,499	4,0000	625,00	5,1760	4,2992	1
Z.S.R. - rubel	0,0893	3,5063	5,3729	12,500	4,6253	1,7265	57,498	87,474	0,9498	1,1905	1,0500	1,7857	0,8273	8,1248	1	156,25	1,2940	1,0748	0,2500

x/ wolnowykonowy przy sprzedaży. Podstawowy przy kupnie = 5,00 peso za \$ 1.

Bilans światowych zapasów bawełny sezonu 1950/51 r.
/ w belach po 478 lbs netto

	Zapasy na dzień 31.VII.1950	Produkcja wł. 1950/51 r.	Import 1950/51 r.	R a z e m	Mosumcja 1950/51 r.	Eksport 1950/51 r.	Zapasy na dzień 31.VII.1951 r.
U.S.A.	5.700.- tys.	9.908.- tys.	---	15.608.- tys.	10.600.- tys.	4.308.- tys.	2.300.- tys.
Inne kraje Ameryki Pół- nocnej i Środkowej	310.-	1.230.-	---	1.540.-	265.-	455.-	220.-
Kraje Ameryki Południowej	1.525.-	2.580.-	---	4.105.-	1.610.-	895.-	1.600.-
Anglia	1.405.-	---	1.945.- tys.	3.350.-	2.150.-	---	1.200.-
Kraje europejskie	2.675.-	205.-	8.525.-	11.405.-	9.025.-	---	2.380.-
Indie - Unia	1.250.-	2.700.-	400.-	4.350.-	3.150.-	---	1.200.-
Pakistan	50.-	1.200.-	---	1.250.-	120.-	1.115	15.-
Japonia	385.-	---	1.515.-	1.900.-	1.400.-	---	500.-
Inne kraje azjatyckie	715.-	6.070.-	---	6.785.-	2.340.-	3.345.-	1.100.-
Egipt	585.-	1.740.-	---	2.325.-	(	(	500.-
Inne kraje afrykańskie	401.-	1.327.-	---	1.728.-	(426.-	(2.867.-	400.-
Australia	65.-	---	125.-	190.-	(	(	50.-
W drodze	600.-	---	---	600.-	---	---	---
R a z e m	16.666.- tys.	26.960.- tys.	12.510.- tys.	56.136.- tys.	31.686.- tys.	12.985.- tys.	11.465.- tys.

U w a g a : Dla krajów produkujących i równocześnie importujących wzg. eksportujących
podano w rubrykach "Import" wzg. "Eksport" saldo netto bilansu obu pozycji.

Notowania aukcyjne reiny australijskiej
w d. austr. - /d. ang./ za lb - clean cost on the flick

Czas trwania aukcji	Miejscowość	na kable (fleece)				Cross bred	
		Sp. good Fleece warp 70's	Average Sp. best topmaking warp 70's	64's	60's	Good to super 60's	56's
14 - 17.V.	Sydney			322.- / 257.60/	315.- / 252.-/		
15 - 17.V.	Hobart					310.- / 248.-/	285.- / 228.-/
15 - 17.V.	Adelaide	325.- / 260.-/					
21 - 24.V.	Melbourne	330.- / 264.-/		325.- / 260.-/		310.- / 248.-/	285.- / 228.-/
20 - 31.V.	Sydney			303.- / 242.40/			
13 - 14.VI.	Worcester			292.- / 233.60/			
10 - 19.VI.	Adelaide	300.- / 240.-/		285.- / 228.-/			
18 - 21.VI.	Sydney	265.- / 212.-/		262.- / 209.60/		240.- / 192.-/	230.- / 184.-/

U w a g a : Ceny na reiny niższych typów od 64's w dół - wykazywały na ostatnich 2-ech aukcjach tendencję jeszcze słabszą.

MIARY DŁUGOŚCI

Ametrykańskie

inch = 2,5400 cm
foot = 12 inches = 0,3048 m
yard = 3 feet = 0,9144 m
mile = 1.760 yards = 1,60935 km

Angielskie

inch = 2,5400 cm
foot = 12 inches = 0,3048 m
imperial yard = 3 feet = 0,9144 m
fathom = 6 feet = 1,8288 m
pole, rod, perch = 5 1/2 yards = 5,02919 m
chain = 22 yards = 20,1168 m
furlong = 220 yards = 0,20117 km
statute mile = 1.760 yards = 1,60934 km
nautical mile, knot = 2.027 2/3 yards = 1,854 km
league = 5.280 yards = 4,828 km

MIARY POWIERZCHNI

Ametrykańskie

square inch = 6,4516 cm²
square foot = 144 square inches = 0,0929 m²
square yard = 9 square feet = 0,83613 m²
acre = 4.840 square yards = 0,40469 ha
square mile = 640 acres = 258,9998 ha

Angielskie

square inch = 6,4516 cm²
square foot = 144 square inches = 0,0929 m²
square yard = 9 square feet = 0,83613 m²
square rod, pole, perch = 25,29281 m²
rood = 1.210 square yards = 0,10117 ha
acre = 4.840 square yards = 0,40469 ha
square mile = 640 acres = 258,9998 ha

MIARY OBJĘTOŚCI

Ametrykańskie

cubic inch /cu.in./ = 16,3872 cm³
cubic foot /cu.ft./ = 1,728 cu.in. = 0,02832 m³
cubic yard /cu.yd./ = 27 cu.ft. = 0,76456 m³
board foot /bd.ft./ = 144 cu.in. = 2,35974 dm³
Board Measure /B.M./ = 1.000 bd.ft. = 2,35974 m³
Cord = 128 cu.ft. = 3,62456 m³

dla ciał stałych

U.S. dry quart = 1,10123 l.
U.S. peck = 8 dry quart = 8,80982 l.
U.S. bushel = 4 pecks = 35,239 l.

dla płynów

U.S. liquid quart = 0,94636 l.
U.S. liquid gallon = 4 l. quarts = 3,78543 l.
U.S. barrel = 42 l. gallons = 1,68987 hl

Angielskie

cubic inch /cu.in./ = 16,3872 cm³
cubic foot /cu.ft./ = 1,728 cu.in. = 0,02832 m³
cubic yard /cu.yd./ = 27 cu.ft. = 0,76456 m³
cubic fathom = 216 cu.ft. = 6,11627 m³
load = 50 cu.ft. = 1,416 m³
Cord = 128 cu.ft. = 3,62456 m³
Register Ton = 100 cu.ft. = 2,83161 m³

dla ciał stałych

gallon = 4 quarts = 4,54596 l.
bushel = 8 gallons = 36,368 l.
strike = 2 bushels = 72,735 l.
sack, bagl = 3 bushels = 1,09103 hl
barrel = 36 gallons = 1,63654 hl
quarter = 4 strikes = 2,90942 hl
chaldron = 4 1/2 quarters = 13,09248 hl
Load way = 40 bushels = 14,5470 hl
Last = 80 bushels = 29,0944 hl

dla płynów

gill = 0,14206 l.
pint = 4 gills = 0,56824 l.
quart = 2 pints = 1,13649 l.

Angielskie - dla płynów /c.d./

imperial gallon = 4 quarts = 4,54596 l.
peck = 2 gallons = 9,09193 l.
imperial bushel = 4 pecks = 0,36368 hl
quarter = 8 bushels = 2,90944 hl
barrel = 34,97 gallons = 1,5899 hl

WAGA

Ametrykańskie

grain = 0,0648 g
ounce = 28,349 g
pound /lb./ = 0,45359 kg
cental = 100 lb. = 45,359 kg
short ton = 2000 lb. = 907,185 kg
long ton = 2240 lb. = 1,016 047 t

Angielskie

grain = 0,0648 g
dram = 1,7720 g
ounce /oz./ = 16 drams = 28,349 g
imperial pound /lb./ = 16 oz. = 0,45359 kg
customary stone = 8 lb. = 3,62874 kg
legal stone = 14 lb. = 5,3029 kg
quarter = 28 lb. = 12,70059 kg
hundredweight /cwt./ = 4 quarters = 50,802 kg
/centweight/ = 907,185 kg
short ton = 2000 lb. = 1,016047 t
long ton = 20 cwt. = 1,016047 t

Kanadyjskie

cwt. = 100 lb. = 45,359 kg
ton = 20 cwt. = 907,185 kg

TABELA PRZELICZEN

Z B O Ź A . J A R Z Y N Y I J A J A

Przeliczenie amerykańskie

1 bushel owa =	32 lb.	=	0,14515 q
" pszenicy =	60 lb.	=	0,27216 q
" jęczmienia =	48 lb.	=	0,21772 q
" siodu =	34 lb.	=	0,15422 q
" żyta =	56 lb.	=	0,25401 q
" ziemiaków =	60 lb.	=	0,27216 q
" cebuli =	54 lb.	=	0,24831 q
" fasoli /świeżej/ =	30 lb.	=	0,13608 q

Dla U.S.A. i Kanady - 1 tona maki eksportowanej =

= 1,33 t ziarna

dla innych państw - 1 tona maki eksportowanej =

= 1,22 t ziarna

Przeliczenia angielskie

1 bushel owa =	39 lb.	=	0,17690 q
" pszenicy =	60 lb.	=	0,27216 q
" jęczmienia =	50 lb.	=	0,22680 q
" żyta =	56 lb.	=	0,25401 q
" cebuli =	56 lb.	=	0,25401 q
1 quarter owa =	312 lb.	=	1,41521 q
" pszenicy =	480 lb.	=	2,17724 q
" jęczmienia =	400 lb.	=	1,81437 q

jaia w skorupce

1 Great Hundred /6. Hunds./	=	120 szt
145 gt. Hunds = 1 long ton	=	1,016047 t
1 Case /amerykańskie/	=	30 tuzinów

jaia bez skorupki

1 cwt. jaj w płynie lub zamrożonych	=	1,120 szt.
1 cwt. albuminy	=	5,600 szt
1 cwt. jaj w proszku /bez albuminy/	=	4,500 szt

C U K I E R

U.S.A.

1 tona cukru surowego = 0,9346 t cukru rafinowanego

Inne państwa

1 tona cukru surowego = 0,9 t cukru rafinowanego

B A N E I N A

U.S.A.

1 bela brutto = 500 lb. = 226,796 kg

1 bela netto = 468 lb. = 216,817 kg

Brazylia

1 bela = 397 lb. = 180,000 kg

Indie

1 bela = 400 lb. = 181,437 kg

Egipt

1 kanter /baweiny odziarnionej/ = 99,05 lb. =

= 44,928 kg

N E I N A

Australia

1 bela potnej = 306,41 lb. = 138,985 kg

1 " pranej = 219,94 lb. = 99,763 kg

Nowa Zelandia

1 bela surowej = 350 lb. = 158,757 kg

1 " pranej = 326 lb. = 145,150 kg

J U T A

1 bela = 400 lb. = 181,437 kg

R O P A N A F T O G A

Ekwador - 1 tona = 7,587 barrels

Japonia - " = 6,87 " "

Arabia Saudyjska - " = 7,417 " "

U.S.A. - " = 7,3 " "

Bahrain - " = 7,286 " "

Bolivia - " = 7,75 " "

Kanada - " = 7,775 " "

Kolumbia - " = 7,100 " "

D R E W N O I A R T E I C I O S A N E

ROZMOWIENIA W OKRĘGLAKACH

	cubic meter	cubic feet	standard	1000 board feet	cubic meter	cubic feet
Cubic meter	1	35,3	0,214	0,424	1,57	59,0
Cubic feet	0,02832	1	0,00606	0,012	0,0472	1,67
Standard	4,672	165	1	1,98	7,79	275
1000 board feet)	2,36	83,3	0,505	1	3,95	140
1000 super feet)	1,42	50,0	0,303	0,600	2,36	83,3
Load						

NOTOWANIA BANKOWE NA GŁÓWNYCH RYNKACH ŚWIATA

Kraj pochodzenia	U. S. A.	E	G	I	P	I	P	A	K	I	S	I	A	N	BRAZYLIA
Gatunek	Middling 15/16	Karnak - good	tallaris / cantar	Ashmouni - good	289 F - Rg.	N.I. - Rg	Grade 4,5	Cruz./ arrobas	metryczniast						
Termin dostawy	metryczniast	x/ maj	xx/ lipiec	metryczniast	n a t y c h m i a s t	d. ang. / lb									
16 maj	46,06	169.07 x/	/ 99.51/	122.35	/ 72.08/				414.-	/ 68.37/					
17 "	"	169.20	/ 99.69/	122.25	/ 72.03/				409.-	/ 67.54/					
18 "	"	169.05	/ 99.60/	122.30	/ 72.05/				409.-	/ 67.54/					
21 "	"	169.-	/ 99.57/	122.05	/ 71.91/				406.-	/ 67.05/					
22 "	"	169.-	/ 99.57/	122.10	/ 71.94/				401.-	/ 66.22/					
23 "	"	174.56 ^{xw}	/ 102.90/	122.-	/ 71.88/				391.-	/ 64.57/					
24 "	"	173.60	/ 102.28/	122.-	/ 71.88/				---						
25 "	"	174.20	/ 102.63/	122.-	/ 71.88/				---						
28 "	"	176.30	/ 103.87/	122.-	/ 71.88/				386.-	/ 63.74/					
29 "	"	176.05	/ 103.72/	122.-	/ 71.88/				381.-	/ 62.92/					
30 "	"	175.10	/ 103.16/	122.-	/ 71.88/				369.-	/ 60.94/					
31 "	"	175.25	/ 103.25/	122.-	/ 71.88/				---						
1 czerwiec	"	174.30	/ 102.69/	122.-	/ 71.88/				357.-	/ 58.95/					
4 "	"	173.30	/ 102.10/	122.-	/ 71.88/				376.-	/ 62.09/					
5 "	"	173.80	/ 102.40/	122.-	/ 71.88/				364.-	/ 60.11/					
6 "	"	173.17	/ 102.03/	122.-	/ 71.88/				352.-	/ 58.13/					
7 "	"	173.06	/ 101.96/	122.-	/ 71.88/				347.-	/ 57.30/					
8 "	"	173.07	/ 101.97/	122.-	/ 71.88/				347.-	/ 57.30/					
11 "	"	172.80	/ 101.81/	122.-	/ 71.88/				345.-	/ 56.97/					
12 "	"	172.90	/ 101.81/	122.30	/ 71.94/				333.-	/ 54.99/					
13 "	"	172.80	/ 101.81/	122.12	/ 71.95/				321.-	/ 53.01/					
14 "	"	172.70	/ 101.75/	122.05	/ 71.91/				319.-	/ 52.68/					
15 "	"	172.70	/ 101.75/	122.10	/ 71.94/				321.-	/ 53.01/					
18 "	"	172.67	/ 101.73/	122.-	/ 71.88/				333.-	/ 54.99/					
19 "	"	172.65	/ 101.72/	122.-	/ 71.88/				328.-	/ 54.16/					
20 "	"	172.65	/ 101.72/	122.-	/ 71.88/				318.-	/ 52.51/					
21 "	"	172.65	/ 101.72/	122.-	/ 71.88/				320.-	/ 52.84/					
22 "	"	172.65	/ 101.72/	122.-	/ 71.88/				316.-	/ 52.18/					
25 "	"	172.65	bez	metryczniast					bez zmiany						
26 "	"	172.65	/ 101.72/	---	---				311.-	/ 51.38/					
27 "	"	172.65	/ 101.72/	---	---				309.-	/ 51.03/					

Uwaga: Cyfry podane w nawiasach oznaczają równowartość w \$ USA za 1 lb.

Ustalono przez rząd egipski ceny minimalne: Karnak na maj - 169.- tal/ctr, Ashmouni na VI. 122.-

